OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

4/2023

OCHOZ PODZIMNÍ I ZIMNÍ

- jak se rekonstruovala škola
- zdravotní klaunka z Ochoze
- rozhovor s farářem nejen o Vánocích

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXVIII

Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

NEJSTARŠÍ ŘEMESLO

Foto: Mirek Šupálek

DÝŇOBRANÍ 2023

Foto: Petr „Peca“ “Šváb

Milí čtenáři,

držíte v rukou poslední číslo tohoto roku, poslední číslo, které jsem spolu s redaktory a s vámi dala do kupy já. Už je to moc, moc let, co píšu nejen tyhle editorialy, bude jenom dobře, když se editace, plánů, námětů a organizace práce chopí někdo jiný, s jiným elánem, motivací, s jinými nápady a také s jinou stylistikou.. Ono není špatně, když člověk za něco odpovědný po čase rekapituluje, hodnotí, vymýšlí další vize a směřování buď svého svěřeného projektu nebo své vlastní cesty. Naopak, je to moc důležité. Ve světě je to běžná praxe. O to lépe se tohle koná, když se přece jen našel někdo, pro koho je zpravodaj tvůrčí výzvou jedné životní etapy nebo třeba jen srdeční záležitostí. Někdo, kdo se chce něčemu naučit či jen přispět do obecního života a udržet zpravodaj při životě. Moc vám držím palce a děkuji – ostříleným i nováčkům, že si můžu dovolit předat veslo. A speciální díky patří Mirkovi Ryšavému za ty roky společné práce a za to, že při sazbě viděl to, co já ne. A děkuji i vám, milí čtenáři, že jste to četli!

Jsem ráda, že se i v tomto čísle povedl zajímavý obsah – rozhovor s Evou Nováčkovou, zdravotní klaunkou žijící v Ochozi, je plný připomínek hodnot, o nichž se má číst – hlavně v adventu. Rozhovor s panem farářem je zase tak pravdivý! To chce taky kuráž a odvahu. Jsem ráda za zprávy od skautů o změnách v oddíle a taky mě moc baví ohlédnutí hlavních protagonistů poslední hry ochozských divadelníků Nejstarší řemeslo za šňůrou beznadějně vyprodaných představení. Je vidno, že na Ochozáky chodí nejen celá Ochoz, ale i široké okolí. Nevím, kdy naposledy jsem viděla tolik lidí na zastávce směr do Březiny, jako po jednom ze „špílů“.

Myslím, že bude co číst i v dalších letech. Chystá se toho nového nejen na obci ve veřejných prostorách a v projektech, ale i ve spolcích. Nápadů na témata, která by vás mohla zajímat, má redakce taky pár v zásobě. A taky v obci přibylo míst, kde se dá ledacos pořádat, zorganizovat – od degustací všeho druhu, přes divadlo, plesy, sportovní aktivity až po recesistické akce nebo street art. ☺ A to nemluvím o našich krásných lesích, které jsou místem, kde se dá taky spousta věcí zažít – vzdělávat se, potkávat se, sportovat, zpívat, tvořit, žasnout... Tak naviděnou v nich či kdekoliv jinde, protože i když to třeba není někdy ideální (kde taky na světě je), je Ochoz dobrým místem k životu.

Aneta **Vidurová**
šéfredaktorka zpravodaje
zpravodaj@ochozubrna.cz

OKAMŽIK: MIK MIKU, MIK MIKU...

Potkali jste letos Mikuláše s čertovskou a andělskou družinou? Někteří jezdí na koni, jiní se toulají po školách a školkách, někteří se schovali do tepla kavárny, jiní se vydali přímo do ulic. Snad všechny hříšníky, kteří se zarputile odmítají polepšit, odchytli, poctivce snad odměnili.

(foto Fb Naša Ochoz)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXVIII – prosinec 2023

Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury CR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, Náves 17/2, 66402 Ochoz u Brna; IČ: 00282243
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390
Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz
Redaktoři: Hana Šedá, Ondřej Mlejnek, Vojtěch Loukota
Technická realizace: Miroslav Ryšavý
Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak
Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., www.artrondesign.cz
Foto na obálce: Jiří Pernica
Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si **vyhrazuje právo příspěvky upravovat,** případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 20. 12. 2023, náklad 550 výtisků. ZDARMA.
Uzávěrka příštího čísla je 15. 2. 2024.

www.ochozubrna.cz

SLOVO **STAROSTKY**

Milí spoluobčané,

přichází čas, kdy se s radostí a očekáváním obracíme k vánočním svátkům a přivítání nového roku. Končící rok byl naplněn spoustou výzev a úspěchů. Podařilo se vybudovat zázemí pro spolky – **Polyfunkční pavilon**, který poskytl nejen zázemí pro ochozské kroje, ale je už hojně využíván skauty a ochozskými ženami. Pevně věříme, že další spolky budou přibývat a pavilon tak bude sloužit široké veřejnosti k setkávání, pořádání kulturních akcí, přednášek, degustací, v drobné míře bude možné vyplnit volné hodiny též pronájmem dalším subjektům. Provozní řád a podmínky naleznete od nového roku na stránkách obce a v zadní části zpravodaje. Velice mě těší, že důležitost tohoto projektu pro komunitní setkávání vnímal i Jihomoravský kraj, který projekt podpořil dotací ve výši 1 000 000 Kč, za což velice děkujeme.

S polyfunkčním pavilonem souvisí i **venkovní areál sokolovny**. Ten svůj první zatěžkávací provoz zažil v létě společně s chlapskými hody a od té doby se zde odehrálo ještě pár dalších akcí (zejm. svatováclavské hody, knihohrátky). Venkovní prostor projde zjara ještě závěrečnou úpravou – dorovnáním terénu a osetím, pak už bude plně sloužit k setkávání.

S tímto areálem je spojeno i malé hřiště s odrazovou stěnou a multifunkční hřiště, které je připraveno pro tenis a malou kopanou. Máte-li tyto druhy sportu rádi, neváhejte a obraťte se na Tělovýchovnou jednotu, která poskytne bližší informace k využití prostor.

Tento rok byla dokončena i **rekonstrukce sokolovny**, které bylo věnováno předchozí číslo obecního zpravodaje. Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj částkou 10 000 000 Kč. I tento objekt je již plně využíván.

Nelze nezmínit i další z velkých investičních akcí tohoto roku, a to **přístavbu ZŠMŠ vč. interiérů**, který se sestával z projektu odborných učeben ZŠ a přístavby 3. oddělení MŠ, jehož cílem bylo navýšení kapacity stávající mateřské školy z 63 na 84 dětí. Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií a v současné době probíhá kompletace podkladů k proplacení přiznané dotace přesahující 15 mil. Kč.

Nejen stavebními akcemi však Ochoz žila. Připravovaly se i **nové projekty**. Byla zpracována studie využití domu vedle sokolovny, s tou vás seznámíme v dalším čísle zpravodaje. Probíhá další fáze projektování revitalizace návsí. Byla zpracována energetická koncepce obce, abychom se mohli lépe připravit na komunitní energetiku. Na základě této koncepce byly připraveny projekty na veřejné osvětlení a na FVE na budově ZŠ a v areálu Sokolovny. Aktualizována byla vizuální identita obce a vytvořena vizuální identita školy, na její představení se můžete těšit v novém roce. Obojí se stane podkladem pro nové webové stránky obce i školy. Zpracovává se nový pasport místních komunikací a dopravního značení, studie Zákazance a využití vykoupené plochy u Bistra (děkujeme proto za podněty, které od vás k využití této plochy přišly). Trochu jsme v letošním roce utlumili práce na projektové dokumentaci na místní komunikaci Za Oborou a upřednostnili projekty, které měly větší šanci na získání dotačních prostředků. V novém roce ale na projektování navážeme, a to průzkumnými vrty, abychom mohli i tuto projektovou dokumentaci dokončit pro budoucí realizaci. Naopak do svého finále se blíží dva dotační projekty, kde se nyní soutěží realizační firma. Jedná se o chodník na Březinu v ul. Na Pile a místní komunikace Ke Hřišti. Tyto dva projekty se tak dočkají realizace na jaře příštího roku.

K dalším výzvám letošního roku patří i **restaurátorské práce na křížku na Příhonu**. Na jeho novou podobu se můžeme těšit v první polovině příštího roku. Radost nám dělaly ale i **drobné projekty** vzniklé z vašich podnětů – prolézačka „Ráholec“ na cyklostezce do Ochoze, instalace venkovních stolů na stolní tenis či discgolfových košů, disky ke hře byly umístěny v prvním koši, další jsou k dispozici v družině školy a k zapůjčení také na obecním úřadu. Pravidla hry jsou volně ke stažení na internetu. V příštím roce se můžete těšit na rozmístění nových laviček, které se často ve vašich podnětech objevují. Děkujeme, že jste aktivní a přicházíte s novými nápady, jak vylepšit veřejné prostory obce.

Dál bych chtěla poděkovat i novým podnikatelům, kteří v naší obci otevřeli své provozovny. O některých jste již na stránkách obce slyšeli a o dalších zcela jistě brzy uslyšíte. Poděkování patří i místnímu zemědělci za revitalizaci ploch u Zdechova, který jim vrátil tvář z časů, kdy byly ještě obdělávány, a majitelce domu U Votrubů, která jej opětovně uvedla v život.

V adventním čase si připomínáme důležitost společenství, vzájemné pomoci a solidarity. Činnost každého z nás je proto velmi důležitá a já jsem hrdá na to, že v obci máme tolik aktivních lidí a spolků, kteří svou činností formují neodmyslitelnou tvář Ochoze a utvářejí z ní aktivní živou a pospolitou obec. Poděkovat bych pak v tomto chtěla i kulturnímu a sociálnímu výboru, které jsou velkou oporou těchto drobných, pro život v obci ale velmi důležitých projektů.

Milí sousedé, dovolte, abych vám z celého srdce popřála spokojené, láskou a porozuměním naplněné Vánoce a mnoho štěstí, zdraví a úspěchů v novém roce.

Eva **Drochytková**
starostka

SLOVO **MÍSTOSTAROSTKY**

Vážení občané,

s blížícími se vánočními svátky a končícím rokem se většinou ohlížíme, hodnotíme a plánujeme, co v dalším roce. Rok 2023 utekl jako voda a myslím si, že jsme se všichni zastupitelé snažili udělat pro naši obec a občany spoustu dobrých malých i velkých věcí. Ve všech výborech zastupitelstva obce jsou lidé, kteří ve svém volném čase pracují pro Ochoz. Jejich podněty nám pomáhají nejen vidět problémy obyvatel obce v různých perspektivách, ale pokud je to v našich silách, následně je i vyřešit.

Tímto chci všem moc poděkovat za jejich práci.

V neposlední řadě chci poděkovat našim technickým pracovníkům Vlastovi a Borisovi. Pomíjím jejich běžnou denní práci, které není málo, ale kvůli některým nezodpovědným občanům nebo snad „chatařům“ vyhazujícím k popelnicím věci, které tam nepatří – např. okna, stavební materiál, suť, židle, křesla apod., jí mají ještě víc. Kluci musí nevhodný odpad z popelnic vybrat a odvézt na místo, kam patří. Není to zbytečná práce? Buďme prosím všímaví, ohleduplní k sobě, ostatním i planetě.

Abych nezapomněla, musím poděkovat paní starostce, která se opravdu STARÁ o naši obec, a holkám úřednicím, které každodenní „kvapík“ na úřadě elegantně zvládají. A také děkuji vám, občanům, za připomínky, podněty a za to, že se staráte nejen o své nemovitosti, ale také o jejich okolí. Tím je naše vesnice krásná a obdivovaná.

A teď krátký pohled do budoucna: jak jste si jistě všimli, křížek na Příhoně byl odborně demontován a odvezen do Skaličky, kde jej bude paní restaurátorka opravovat a renovovat.

Poptali jsme paní architektku na vypracování studie parčíku a dětského hřiště na Zákazanci. Finišujeme s podáním žádostí o dotaci na revitalizaci veřejného osvětlení, chodník od kruhového objezdu ke školce a opravu místní komunikace k fotbalovému hřišti. Tyto akce budou realizovány v následujícím roce.

Přeji vám všem krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí, klidu a pohody v novém roce.

Alena **Pírková**
místostarostka obce

MÍSTNÍ POPLATKY V ROCE 2024

Poplatek za svoz odpadů: zvýšení na 880 Kč – kvůli změně DPH, inflaci a dalším nákladům (přibližně odpovídá nákladům po odečtení odměny za třídění získané od EKO KOM)

Poplatek za psa: zůstává stejný (200 Kč/100 Kč za prvního psa, 250 Kč další pes)

Poplatek za kabelovou televizi: zůstává stejný (300 Kč)

(oú)

KRÁLOVSTVÍ KOMETY

I v tomto roce se naše obec zapojila do projektu Jižní Morava – Království Komety. Jedná se o projekt zaměřený na vzájemnou propagaci hokejového klubu HC Kometa Brno a jihomoravských obcí. Do projektu zapojené obce poskytují Kometě prostor na svých informačních portálech a za to na oplátku od klubu získávají bezplatně dvě permanentní vstupenky do sektoru F (na stání) na domácí zápasy hokejové Komety v základní části extraligy.

Permanentky jsou k dispozici občanům obce, kteří si je mohou na jednotlivé zápasy rezervovat na obecním úřadě nebo na e-mailu: mlejnek.o@seznam.cz.

Seznam domácích zápasů je k dispozici na webové stránce klubu: https://www.hc-kometa.cz/zapasy.asp

(om)

Po celou sezónu
NEDĚLE 13:00 - 14:00

je v rámci podpory sportu kluziště vyhrazeno pro občany Ochoze u Brna

bruslení ZDARMA

k prokázání stačí OP, u nezletilých OP doprovodu, popř. karta vystavená obcí (lze vyzvednout v úředních hodinách na OÚ)

DÝŇOBRAŇSKÉ SEDMIČKY

Sedmý ročník Dýňobraní, pořádaný SDH Ochoz u Brna , se uskutečnil **7. října** jako obvykle v areálu AVZO. V jeden se sešlo mnoho šikovných lidí, kteří dlabali a vyřezávali dýně různých tvarů a odrůd. Je pěkné pozorovat, jak se do této aktivity zapojují i dospělí a vznikají krásné a někdy i netradiční výtvory.

Stále držíme tradici kulinářské soutěže. Pro tento ročník jsme vybrali zdravý pokrm – Dýňové pickles. Co je pickles? Otázka, kterou si možná kladlo mnoho z vás. Pro lepší představu jistě napoví česká varianta názvu - prokvašená, fermentovaná zelenina.

V letošním roce se do soutěže zapojil nejmenší počet kuchtíků, ale i tak bylo co ochutnávat. **Ze sedmi soutěžních vzorků** pickles se stal vítězným ten od Gabky Skyvové, která se umístila už po několikáté na prvním místě. Gratulujeme vítězce a děkujeme všem, kdo se zapojuje do soutěže. Kdo stojí o recept má smůlu, protože je rodinným tajemstvím. Snad když Gabku potkáte, tak se můžete pokusit recept vyzvědět.

Ani letos nebyla soutěž ochuzena o výhry. Keramický hrnec jistě potěšil a najde využití.

Myslím, že můžeme prozradit téma 8. ročníku kulinářské soutěže, a tím je DÝŇOVÝ KOMPOT. Rozhodně se už teď těšíme, a to nejen na vaše kreativní vzorky pokrmů a vydlabané dýně, ale i na fotky z dýňového koutku a zážitky z dýňové cesty pro nejmenší.

Děkujeme za přízeň, pomoc a potkáme se na podzim 2024. Hezký prosinec a v příštím roce hlavně zdraví nejen z dýňového pickles.

SDH Ochoz u Brna
Foto: Petr „Peca" **Šváb**

PLESOVÁ SEZONA NA ORLOVNĚ SE BLÍŽÍ

Zapište si do diářů:

20. 1. 2024: ČZS – Zahrádkářský ples
27. 1. 2024: TJ – Sportovní ples
10. 2. 2024: Ostatky
17. 2. 2024: Dětský maškarní ples

ZE **ŠKOLNÍCH** LAVIC

Podzim u prvňáčků

Nastal podzim, období, kdy se ochladilo, zežloutlo listí a školní rok probíhá podle obvyklých etap. Úspěšně jsme zahájili školní rok a přivítali celkem 26 prvňáčků ve dvou třídách.

Díky teplému počasí, které v září ještě přetrvávalo, jsme s žáky trávili čas venku. Hodiny tělesné výchovy se odehrávaly na školním hřišti nebo v okolí školy. Nejen tělocvik probíhal na čerstvém vzduchu, také hodiny prvouky a českého jazyka jsme mívali na nově otevřené venkovní terase. V rámci prvouky jsme se společně vydali na procházku na nedaleké fotbalové hřiště. Po cestě jsme s žáky opakovali základní pravidla bezpečnosti silničního provozu.

Nezůstali jsme však pouze u společné vycházky. Každý měsíc jsme zpracovali projekt na vybrané téma. První společný projekt s tématem Drakiáda jsme měli na konci října. Žáci si mohli vyzkoušet práci ve smíšených skupinách. Procvičili si matematiku, český jazyk i prvouku. Každý žák si také nakonec namaloval svého papírového draka. Na důkaz vydařené práce nám teď chodbu mezi třídami zdobí mimo jiné krásných dvacet šest papírových draků s barevnými ocasy zdobenými mašličkami z krepového papíru.

Druhý týden v listopadu už jsme netrpělivě vyhlíželi sv. Martina, jestli přijede na svém bílém koni. V rámci projektového dne jsme si přečetli příběh o dobrosrdečném vojáku Martinovi, který podle legendy daroval polovinu svého pláště žebrákovi, aby jej ochránil před chladem. Žáci poté měli za úkol najít na

Martinově plášti slabiky, které tvoří předepsaná slova, sbírat po třídě hrozny s písmeny na svatomartinské víno nebo vypočítat zapeklité příklady, podle kterých vymalovali číselnou omalovánku.

Měsíc jsme zakončili významnou akcí, kdy žákům ukradl slabikáře černokněžník, který je zamknul do kouzelné truhly a schoval klíče. Žáci museli předvést vše, co se do této chvíle v českém jazyce naučili, a své slabikáře dostat zpět. Úkoly byly různorodé, od čtení slabik, luštění křížovky, přes čtení s porozuměním. Za splnění dostali klíč k otevření truhly. Při plnění úkolů žáci dokazovali nejen znalosti, ale také schopnost spolupracovat a pomáhat si navzájem. Protože máme moc šikovné prvňáčky, všichni černokněžníkovy úkoly splnili a teď už má každý z žáků svůj slabikář doma.

Mgr. Eva **Klímová**
Mgr. Anna **Mikulenková**
(třídní učitelky 1. A a 1. B)

Když setkání se spisovatelkou inspiruje

Tušili jsme,že třinácté listopadové pondělí bude trochu jiné než ostatní první dny týdne. Čekala nás beseda s paní spisovatelkou Lucií Hlavinkovou. Píše knížky pro děti i dospělé. Nás pro danou chvíli zajímaly ty pro děti. Besedu zprostředkovala milá paní knihovnice Alena Hegarová, za což jí patří znovu poděkování. Beseda byla domluvená na 10. hodinu, takže začátek pondělního rána probíhal jako obvykle. Po víkendu jsme si společně s žáky povídali, jak se jim dařilo, co se jim povedlo, co zažili apod. Po druhé vyučovací hodině jsme připravili pátou třídu tak, aby se do daného prostoru vešel 3., 4. a 5. ročník, tedy celkem 44 dětí a samozřejmě pedagogičtí pracovníci, kteří se na besedu také těšili.

Paní spisovatelka se nejprve představila a vtáhla velmi rychle děti do děje otázkou, kdo má doma psa, anebo kdo by si ho přál. Tím si okamžitě získala po-

OBRAZEM: VÁNOČNÍ JARMARK ZŠ A MŠ

zornost většiny přítomných v místnosti. Každý žáček měl najednou před sebou obrázek milé bytosti – psíka svého, nebo vysněného a na tvářích všech se rozlily úsměvy dané hezkými vzpomínkami či možnostmi, kdyby toho čtyřnohého kamaráda měli... tedy různými fantaziemi.

Na to paní Hlavinková navázala vyprávěním o svém psovi, kterému věnovala knihy nazvané Projekt pes (podtituly Ten můj, Smečka a Prázdniny v Beskydech). Vyprávěla, v kolika letech začala se psaním, jak to vypadá, když se člověk chce stát spisovatelem, jak dochází k výběru ilustrací ke knize, jak probíhá spolupráce s nakladatelstvím i jak dlouho jí zhruba trvá napsat jednu knihu. Děti poslouchaly a paní Hlavinková dále povídala o sérii knížek Sesterstvo, která je bližší spíše dívkám. Nakonec se rozvykládala o nejnovějším díle Mnohokluk, ve kterém chlapec cestuje paralelními vesmíry. Toto téma velmi zaujalo přítomné hochy. Pak dala paní spisovatelka prostor dětem, aby se zeptaly na otázky, které by je zajímaly. Pár otázek padlo, následně se jedna dívka zeptala, zda by mohla dostat spisovatelčin podpis. Na to se zvedly téměř všechny ruce nahoru. Když dětem řekla, ať všichni, kteří chtějí podpis, dají ruku dolů, nezůstala nahoře žádná. Následovala příjemná školní autogramiáda. Žáci dostali podpisy do knížky, pokud si ji přinesli, na papír, ale i třeba na polštářek.

Na tuto událost dětem zůstane vzpomínka ještě dlouho, právě v podobě památečního podpisu. V dalších dnech se žáci zmiňovali o tom, že si nějakou její knihu půjčí v knihovně či zakoupí. Velmi na ně svým vystupováním zapůsobila. Tím se kruh uzavřel. My, pedagogové, jsme byli spokojeni, že beseda splnila svůj účel. Jaký? Pomoci žákům rozšířit obzory o nové informace, jak se tak říká přímo ze zdroje, ale také prohloubit zájem o knihu trochu jiným způsobem a získat je pro radostné čtení s porozuměním, jednu z nejdůležitějších kompetencí k vzdělávání po celý život...

Mgr. Alena **Strašková,**
zástupkyně ředitele

OBRAZEM: PODZIM U BERUŠEK A MOTÝLKŮ

Svatý Martin v MŠ

V pondělí 13. 11. 2023 se děti z mateřské školy nemohly dočkat odpoledne. Těšily se na oslavu sv. Martina. Akce začala v 16:00 hodin za přítomnosti rodičů. Příběh o sv. Martinovi jsme si s dětmi v každé třídě připomněli buď dramatizací, anebo vyprávěním příběhu, zakončeným písní o sv. Martinovi. Posléze děti dostaly papírovou šablonu koníka, kterou měly možnost si ozdobit a osvítit. Na školní zahradě čekalo na děti velké překvapení. Přijel Martin na bílém koni, a to v plné parádě. Děti zazpívaly Martinovi píseň a za odměnu od něj dostaly perníkovou podkovičku. Ty, které měly odvahu, si koníka pohladily. Na závěr bylo připraveno malé občerstvení v zahradním altánu, připraveno zaměstnanci MŠ.

Všem zúčastněným děkujeme a především manželům Miškovým za poskytnutí koně i s „Martinem“.

Pavla **Tesařová**

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY **Z LESINKY**

Stěhujeme se!

Blíž k vám, do jurty, blíž k přírodě a k obecnímu životu. Stěhujeme se do svého zázemí – čili tam, kde si můžeme vše zařídit tak, aby to vyhovovalo především dětem. Aby bylo místo předškolního „lesního“ vzdělávání našich nadějí to nejlepší, nejhezčí možné. Stěhujeme se do krásného kusu přírody, k místu, které je na dosah i vám. V září, pokud vše dobře dopadne, budeme lesinkové děti vítat na Zdechově, u místa, které znáte jako „cvičák“.

Tyhle velké změny mají mnoho důvodů, asi není v možnostech tohoto textu všechny uvádět, snad tedy ten hlavní: přechod do režimu registrované lesní školky, pro nějž je ze zákona zděné zázemí Kaprálova mlýna nepřijatelné. Máme zkrátka před sebou novou životní etapu – čas změn, nových začátků, výzev i příležitostí a tvůrčího potenciálu, které s sebou provoz lesní mateřské školy obnáší. Moc se na to těšíme, zkušenosti v týmu máme velké, tradice lesních mateřských škol už má v našem kraji taky své místo – inspirací a návodů, jak si postavit „sen“, je celá řada, a to nejen z Asociace lesních mateřských škol, jejíž jsme součástí, ale i z bezprostředního okolí.

Rádi bychom touto cestou poděkovali obci Ochoz u Brna, která nám poskytla pozemek a podporu. Vážíme si toho. V zadní části stávajícího „cvičáku“, u „pendolina“ budeme pozemek revitalizovat, starat se o něj. Jistě vymyslíme způsob, jak přemístit některé prvky pro cvičení psů, které na pozemku jsou, aby vše fungovalo ke spokojenosti všech, moc se těšíme na spolupráci. Věříme, že péčí o pozemek přínos obci tímhle naším přesídlením nekončí...

Věříme, že nové působiště přinese prostor pro hry, vzdělávání a radost nejen šestnácti dětem v registrované LMŠ, další službu občanům a nabídku alternativy ke klasickým vzdělávacím institucím, ale i příležitost pro širokou veřejnost. Areál bychom rádi „pokřtili“ tradiční akcí na konci léta – Ochozskými knihohrátkami. A pokračovat budeme i dále – nabízí se workshopy, přednášky, tvoření, meditace... prostor jurty je totiž tak příjemný, že se z něj nechce odcházet. Když hoří oheň v kamnech, voní dřevo i čaj, a hřeje izolace z vlny...

Zázemí získá také Kapradinka, v posledních letech velmi populární aktivita pro rodiče nejmenších dětí. Nabízí se také užší propojení s komunitní zahradou – další aktivitou Lesního kruhu, zřizovatele Lesinky. No a co dalšího? To už je zase otázka do budoucna, protože tam, kde je prostor, vznikají i nápady. Je dobře, že takových míst v obci v poslední době přibylo, je dobře, že každý prostor je jiný a podněcuje k jiným aktivitám pro jiné cílové skupiny. Je vidno, že se má Ochoz na co těšit.

Na závěr bychom rádi ještě poprosili o trpělivost. Je potřeba navézt materiál, pracovat, budovat, věnovat desítky hodin dobrovolnické práci, je potřeba se na všem s vámi domluvit. Budeme se snažit všeho dosáhnout a podmínky fungování nastavit s maximálním ohledem na přírodu (vždyť to je v našich stanovách i v našich hodnotách na prvním místě) i na místní obyvatele, v otevřené a vstřícné komunikaci. Pokud máte jakýkoliv dotaz, připomínku, neváhejte se nám ozvat – kontakt: petra.havlickova@lesinka.cz

ilustrační foto

NEJSTARŠÍ ŘEMESLO A DIVADELNÍCI

V listopadu a prosinci opět po roce ožila prkna, co znamenají svět, a ochozští divadelníci, letos výhradně složení z dam, nás přenesli do roku 1980, krátce po zvolení Ronalda Reagana prezidentem USA, na dlouhou lavičku do parku na rohu dvaasedmdesáté ulice na Brodwayi.

Tragikomedie Nejstarší řemeslo s podtitulem Hra o šesti zatměních vyprávěla o pěti svérázných podnikatelkách – prostitutkách – obchodujících se svými bývalými půvaby s nebývalou důstojností. Ač v důchodovém věku, setrvaly na svých stanovištích, dodržovaly své rituály a od státu si nežádaly žádných sociálních almužen. Organizované, soběstačné, svobodné a hrdé dodržovaly svoji nepsanou kolektivní smlouvu a byly si navzájem oporou. Vyznávaly i jistou etiku k zákazníkovi – jestliže během jejich pravidelné návštěvy propadl ataku Alzheimerovy choroby, postaraly se o něj, navštěvovaly jej i na jednotce poslední péče. Odmítaly žádosti o ruku, protože by zklamaly další zákazníky. Tyto ženy byly zárukou stability amerických manželství. Byly tam na té lavičce a čekaly. Už pětačtyřicet let. Občas jim zemřel klient, občas zemřela ve službě stářím některá z nich. Dokud ale zůstaly alespoň dvě, humor je neopustil. A pokud některá nebyla na svém místě, neodskočila si. Odešla na věčnost.

Všechny ženy, které se na této hře podílely, nám sdělily, jak si hraní užily, co bylo nového, jak se jim spolupracovalo a mnoho dalšího:

Jana Janková – Vera – ***nejmladší, 72 let. Miluje slunce, zářivé barvy a jídlo. Má paradentózu.***

Poprvé a naposledy jsem si na jeviště stoupla v roce 2013 ve Hře o jablko a musím říct, že ten návrat po deseti letech byl úžasný. Mám obrovskou radost, že mě Hanka oslovila, jestli nechci hrát. Ze začátku, když jsem si poprvé přečetla scénář, jsem ale byla celkem rozpačitá, jestli mi tato role sedne. Člověk si to ale musí hlavně pořádně promyslet a hodně prostudovat své repliky, aby mohl zjistit, jestli tuto roli chce hrát.

Letos bylo strašně moc textu, a to pro všechny. A navíc jsme při této hře musely opravdu přemýšlet, jak hrát, abychom to správně předaly divákům.

Za sebe chci poděkovat za úžasné publikum, Hance, že mě vybrala, holkám, a... (se slzami v očích) všem okolo, moc jsem si to užila.

Zina Kmeťová – Edna – ***74 let. Děvče do nepohody, nejlepší přítelkyně Very. Má ráda svoji práci.***

Oproti hrám v minulých letech byl největší rozdíl v textu – v množství textu. A taky tato hra nebyla taková „úleťárna“, byla, řekla bych, distingovaná, na řadu přišla i vážná slova. Myslím, že oříšek bylo také skloubit dohromady pět ženských tak, aby to klapalo a aby se nepohádaly. Nejhorší bylo to, že jak jsme na pódium vlezly, tak jsme tam celou hru musely zůstat, nikdy jsme ze scény v průběhu neodešly.

Já jsem dříve hrávala opravdu jen v těch komediích, až letos to byla tragikomedie. A kupodivu se mi hrála velmi dobře. Na této hře jsem musela přemýšlet, jak to zahrát, a dát si opravdu záležet. Nové pro mě bylo i zpívání – to jsem dřív, kromě hry DONAHA! v roce 2015, kde jsem měla takový menší swing, taky na divadle nedělala.

Šárka Trávníčková – Lillian – ***75 let. Čas k ní byl milosrdný. Sebejistá žena mající úroveň i odvahu, největší poklad v Maeině stáji. Má artrózu.***

Na téhle hře pro mě bylo úplnou novinkou, že jsme hrály samy ženy, bez chlapů. Měly jsme z toho ale zároveň ze začátku trochu strach, jaké to bude. Nakonec ale za sebe můžu říct, že to bylo perfektní, všechny jsme se to naučily, fungovalo nám to. S holkama se mi zkrátka hrálo dobře.

Na pódiu jsem většinou mívala někoho z rodiny, letos jsem tam ale byla, snad poprvé, sama. Ale i přesto jsem doma podporu z rodiny cítila, samozřejmě.

Alena Pírková – Ursula – ***79 let. Panovačná, neoblomná a zarputilá germánka, tvrdá na předem určených pravidlech, služebním postupu a pracovní morálce. Nesnáší klapání Veřina umělého chrupu při jídle. Miluje přísloví s výrazným morálním posláním.***

Mojí poslední hrou byly Jeptišky v roce 2018. A pak až letos Nejstarší řemeslo. Tahle hra se mi i po delší pauze hrála dobře, ráda jsem se na pódium vrátila.

Bylo pro mě ale těžkým rozhodnutím, jestli roli vzít, nebo ne – vzhledem k tomu, co dělám. Byla to totiž role, která se s mojí prací neslučuje, ale na druhou stranu jsem doufala, že lidi pochopí, že je to jen role v divadelní hře.

Letos jsem se svojí rolí měla společnou direktivnost. Ale také to přemýšlení nad penězi. Já jsem se, jako moje role Ursuly, snažila vždycky peníze dobře investovat. Ale nikdy bych peníze neinvestovala zrovna do pytlů s cukrem (smích).

Narcisa Čoupková – Mae – 83 let. Žena, která se sama vypracovala. Vedoucí osobnost, pro kterou je zvládnutí mužů směšně snadné, a zvládnout ženy dokázala taky. Je madam, šéfuje ostatním.

Protože jsem asi patnáct let, kromě Jeptišek, nehrála, měla jsem strach. Měla jsem strach, že to prostě nezvládnu. Že se těm ostříleným herečkám, které hrály každý rok, nevyrovnám. Ale potom zvítězil můj exhibicionismus, který mi pomohl, abych to zvládla. Nějak. Nevím, jestli jsem to zvládla dobře, ale snažila jsem se. Snažily jsme se všechny.

Já obecně nemám ráda konverzační komedie, což byl zrovna tento případ. Není to moje parketa, ani do divadla na ně nechodím. Když jsem si ale přečetla scénář, přišlo mi to emočně velmi silné, a to pro mě byla výzva. Nebyla to totiž ta plytká komedie, u které se všichni smějí, a říkala jsem si: „Když dokážeme to, aby to ty lidi chytlo za srdce, bude to pro mě největší satisfakce." A proto jsem šla do konverzační komedie. Ale jen do této, pokud by byla ještě nějaká další, podobná, už bych do toho nešla. Já mám ráda velká divadla, výpravná, hudební, a toto byla velká výjimka.

Mám ráda kontroverzní témata, moc se mi líbí, když někdo odejde v půlce představení, protože to vypovídá o tom, že nad tím ti diváci přemýšlí, něco jim na tom vadí. V tom člověku to holt vzbudí nějakou nelibost, která ho donutí, že to už dál nesnese, a jde pryč. Například při hře Život Briana, v níž byla tématem satira na život Ježíše Krista, odešla skoro celá první řada. Nemůžeme se nikdy zavděčit všem, to nejde. A je lepší, když to někdo hned takhle projeví. Nemám ráda to tleskání za každou cenu, kdy ti nakonec všichni řeknou: „Bylo to super, ale byla to prostě volovina." To, že tady řekneme nějaké sprosté slovo, a lidi se tomu zasmějí, pro mě nic neznamená. Pro mě něco znamená, když se to někomu strašně líbí – nebo když právě někdo odejde. Ty rozdíly mezi lidmi jsou opravdu velké. A to je to, proč to dělám, a co mám na tom divadle moc ráda.

Naděžda Hudcová – *nápověda*

Já jsem naposledy napovídala na Sluhovi dvou pánů, to bývala ještě budka uprostřed jeviště a nápověda byla v pekle Orlovny. Ale můžu říct, že až na umístění nápovědy za kanýrem, je to za ta léta pořád stejné. Pořád jsou herci na pomoci s textem závislí. Někomu stačí nahodit první slovo a on se chytne, ale většinou to bývá tak, že pokud herci vypadne text, znervózní, a to se může nápověda snažit napovídat sebevíc hlasitě, ale ten herec ji neslyší. Nakonec to stejně nějak dopadne, někdy si ti herci na scéně pomůžou navzájem, jindy si ze sebe udělají srandu, ale pak se už chytnou a jede se dál. Hru Nejstarší řemeslo jsem zhlédla u profesionálů, v nastudování herců z divadla Michaely Dolinové, a moc se mi to líbilo, takže už jsem tak nějak tušila, co od toho čekat a do čeho jdu.

Co se týče mě jako herečky, jako dvanáctiletá jsem hrála v pohádce O Dobru a Zlu – já jsem hrála vílu Dobro a moje spolužačka Broňa Giričová Sopoušková hrála Zlo. To sice nebylo v rámci našeho divadelního spolku, bylo to školní vystoupení, které jsme ale hrály taky v sále Orlovny a hrály jsem jej také několikrát. V divadelním spolku jsem nikdy nepůsobila a upřímně mě to ani nelákalo, jsem velká trémistka, stačí mi nápověda.

Hana Hudcová – *režisérka*

Hned na úvod bych chtěla podotknout, že se za žádného režiséra nepovažuji. Já to beru tak, že jsem oslovila holky, které divadlo už několik let hrály, a spoléhala jsem na to, že to dáme dohromady společně, což se, myslím, povedlo. Věřila jsem jim, že to zahrají a že to už za ta léta umí a ví, co a hlavně jak zahrát.

Letos se na scéně sešlo několik beranů, tvrdohlavců, mě nevyjímaje, a podle toho to taky vypadalo (smích). Popsala bych to snad parafrází na jedno známé rčení: těžko na cvičišti – a jak to bylo na bojišti, to už musí zhodnotit divák sám. Proč? Protože ta hra byla, ač se to nezdá, těžká. Bylo v ní minimálně pohybu, a veškeré emoce se tedy musely vyjádřit obličejem a intonací hlasu. Nejdůležitější je tu hru pochopit. A to se ženám povedlo.

Divadelní spolek děkuje: Naděždě Hudcové, Vojtěchu Loukotovi, Monice Haluščákové, Antonínu Filoušovi, Stanislavu Jankovi, Lubomíru Polákovi, Jaromíru Chybovi, Pavlu Urbánkovi, Radku Drochytkovi, Leoši Kmeťovi, Miloslavu Křížovi, Miroslavu Šupálkovi, Leoši Trávníčkovi, Janu Šedému, Hynku Blatnému, Romanu Musilovi, týmu ze šatny: Evě Uhrové, Daně Innocentiové, Věře Gronichové, Svatavě Pokorné, z bufetu: Jindřišce Rádsetoulalové, Marii Šedé a u vstupu: Zdence Křížové a Klaudii Bohunovské.

Vojtěch **Loukota**
Foto: Miroslav **Šupálek**

Z OCHOZSKÉHO SKAUTU

Máme za sebou velmi nabyté tři měsíce. Jmenovat vše, co jsme podnikli, se nedá, proto aspoň jen krátce z vybraných akcí zmíníme třeba, že naše skautky – Sojky se na podzim nenudily, a kromě organizace Halloweenu se vydaly také na víkendovou výpravu, kterou si náležitě užily. Nově rozdělené družiny skautů se také vydaly na výpravy. Původně o tom sice kluci netušili, ale jejich cesty se nakonec stejně spojily. Dvě z našich rádkyň vyrazily za prvním krokem ve skautském vzdělávání na rádcovský kurz. Vedoucí také nelenili a nejprve se v užším kruhu vydali na už teď legendární výpravu na Hostýnské vrchy a hned týden na to vyjelo vedení oddílu do Šlapanic, kde připravovalo program oddílového sněmu, ale o něm níže.

Z akcí, které následovaly si minimálně tři zaslouží rozepsat více:

Halloween

Máme za sebou tradiční Halloween, který pro oddíl i veřejnost nachystaly vedoucí Sojek. S pomocí strašidel z družin skautů a skautek připravily hrůzostrašnou trasu, která nás provedla skrz Orlovnu až před polyfunkci, kde na nebojácné účastníky čekal teplý čaj a sladká odměna.

Výprava Panterů

Družina vlčat – Panterů se v polovině listopadu vydala na výpravu do ověřené Bukovinky, kde je již tradičním programem výlet na naše tábořiště v Rakoveckém údolí. Nejen procházka, ale také i průzkum stavu louky, potoka a studánky byl naším cílem. Louka totiž tradičně trpí nájezdy divočáků, kteří svými kly rádi hledají cokoliv k snědku právě v místech, kde během letních prázdnin stojí podsadové stany, kuchyně a hangáry. Abychom ale ani my nezůstali hladem, na rozpálených uhlících jsme si udělali výborné panini. Nejprve bylo tedy nutné rozdělat oheň a mokré dřevo nám tento úkol zrovna neulehčilo, zato jsme mohli vlčatům ukázat, jak se dá i po vydatném dešti tento zdánlivě nezvládnutelný úkol splnit.

Špioni

Špioni jsou večerní hra v ulicích Ochoze, ve které se skauti a skautky vžijí do rolí špionů ve snaze o získání informací, které pomohou odvrátit katastrofu. Taková je klasická šablona akce, kterou v minulosti naplnila spousta různých témat (1989, nákaza, středověcí obchodníci a další). Letos to ale bylo téma doslova výbušné. Cílem hráčů totiž bylo deaktivovat bombu, která by bez jejich přičinění srovnala Ochoz se zemí. Po získání nákresu bomby a všech potřebných pomůcek k jejímu zneškodnění se všechny týmy spojily a katastrofu se jim podařilo odvrátit. Za to jim patří naše uznání, bez nich bychom tu už nebyli.

Chystané akce

Akce, které nás čekají, zahrnují klasický vánoční trojboj v podobě výpravy ke krmelcům v sobotu 16. 12. od 9 hodin, oddílových Vánoc, které letos budou zvlášť pro vlčata a světlušky (středa 20. 12.) a skautky a skauty (čtvrtek 21. 12.) a jako poslední tradiční roznos Betlémského světla 23. 12. od 13:30.

V novém roce je nutné zmínit **dětský maškarní ples, který se uskuteční v sobotu 17. 2. 2024** v sále Orlovny, kam zveme všechny děti a rodiče!

Pravidla pro udělování dotací vyžadují, abychom ve zpravodaji uvedli informaci o poskytnutí dotace skautskému stře-

disku Pozořice, kterého jsme součástí. Proto bychom rádi poděkovali za to, že Jihomoravský kraj poskytl v roce 2023 dotaci na realizaci projektu OBNOVA MATERIÁLNĚ TECHNICKÉ ZÁKLADNY SKAUTSKÉHO STŘEDISKA POZOŘICE 2023.

jihomoravský kraj

Nová etapa ochozského skautingu

Milí čtenáři, ti z vás, kteří čtete články z ochozského skautu ve zpravodaji pravidelně, víte, že počty našich členů krůček po krůčku (nebo spíš mílovými kroky) rostou. Letos se tento počet zastavil na 145 aktivních dětí, vedoucích, roverů a oldskautů. Abychom větší počet dětí zvládali rozumně organizovat, od letošního září jsme z jedné družiny světlušek udělali dvě a stejně tak u skautů. V tuto chvíli tedy v oddíle Šošoni Ochoz funguje osm dětských družin.

Hlavním bodem zájmu oddílu je výchova. Abychom se mohli středobodu skautské činnosti věnovat naplno, 5. listopadu 2023 se sešel oddílový sněm složený z aktivních vedoucích, kteří se usnesli na rozdělení stávajícího oddílu do třech menších, a to oddílu vlčat, oddílu světlušek a oddílu skautů a skautek od začátku školního roku 2024/2025.

Je to krok, který má za cíl zefektivnit naši činnost a pomoci nám od přerostlého oddílu, se kterým se v tomto počtu a za stávající organizační struktury velmi těžce pracuje a jen stěží se dá uplatňovat v celé šířce skautská výchovná metoda. Ale především nám umožní plnohodnotně vést děti, předávat jim zkušenosti a pomáhat jim osvojovat si nové dovednosti.

Pro rodiče se během roku v praxi vůbec nic nemění, protože děti budou chodit do stejných družin jako doposud a budou komunikovat stejným způsobem s těmi samými vedoucími. Pro vedoucí je to nový způsob, jakým děti členíme do menších oddílů, což nám umožní přizpůsobit veškerou činnost jen pro naši danou kategorii vlčat / světlušek / skautů a skautek.

Největší změnou, o které už rodiče vědí, bude pořádání dvou táborů místo jednoho. **Oba tábory se ale uskuteční ve stejném a obvyklém termínu 29. 6. – 13. 7. 2024**. Skauti a skautky se vydají na druhé střediskové tábořiště Říčky, vlčata a světlušky na tábořiště v Rakoveckém údolí.

S vedoucími jsme na transformaci fungování skautu v Ochozi usilovně pracovali od roku 2021. Promysleli jsme každý detail a změnou jsme si naprostou jistí. Teď už zase pilně pracujeme na tom, abychom potenciál této nové etapy využili na maximum a změna nám přinesla kýžené ovoce. A za vedoucí můžeme s klidem říct, že se na novou kapitolu ochozského skautingu nesmírně těšíme. Nejenže starším vedoucím tahle změna poskytne nový impulz a inspiraci, ale hlavně nám tento krok ulehčí práci a díky tomu budeme mít více prostoru se věnovat dětem. A o to jde.

Jan **Hrazdíra – Žanek**
vůdce 3. koedukovaného oddílu
Šošoni Ochoz

Z OCHOZSKÝCH **REGÁLŮ**

13. listopadu zorganizovala naše knihovna besedu s brněnskou spisovatelkou Lucií Hlavinkovou. Beseda se uskutečnila v prostorách základní školy pro žáky 3., 4. a 5. třídy. Vzorně připravenou besedu Lucie Hlavinkové věnovanou její tvorbě pro děti – povídání o knihách Projekt pes, Sesterstvo, Mnohokluk sledovaly děti opravdu s velkým zájmem, kladly cílené dotazy a po besedě spisovatelku odměnily zaslouženým potleskem.

V regálech naší knihovny opět přibyly desítky nových knih vydaných letos na podzim a v předvánočním čase. Uvádím jen některé:

- Petra Dvořáková: Pláňata
- J. D. Robb: Všichni tě opustí
- Štěpán Javůrek: Sudetský dům II
- Jojo Moyesová: Paříž pro jednoho

- Jo Nesbo: Zatmění
- Lisa Reganová: Vražedná temnota
- Robert Bryndza: Tíživé ticho
- Liane Moriarty: Jablka ze stromu nepadají
- Jolie Caplinová: Vinice ve Francii ...

... a těšíme se v knihovně na vaši návštěvu.

knihovnice

140 OCHOZSKÝCH FOTBALISTŮ A CO BUDOUCNOST?

Tak nám opět skončila podzimní část sezóny a je čas rekapitulovat. Klub se nám podařilo dobudovat do velikosti, v níž máme jako jeden z mála oddílů na okrese kompletní osu od nejmladších dětí až po muže. Dokonce tým mladších žáků hraje současně dvě okresní soutěže. Dorost, který je nadále sdružen s FSA Kras (týmy Jedovnic a Kotvrdovic), má dokonce dva týmy a hraje okresní i krajskou soutěž. Týmům se daří, naši muži jsou po podzimu v okresním přeboru čtvrtí, krajský dorost přezimuje v poklidu ve středu tabulky na sedmém místě (se ztrátou pouhého bodu na čtvrté místo), okresní dorost je na šestém místě a naši mladší žáci dokonce vedou průběžnou tabulku na Brně-venkově. Potěšující je i rozrůstající se drobotina z předpřípravky. O budoucnost ochozského fotbalu tak snad nemusíme mít obavy. Vždyť máme již **140 aktivních členů**, z toho **84 dětí do 18 let**. Rovněž nás těší rozrůstající se trenérský tým, který má nyní již **25 trenérů**. Velký dík všem, kteří trénují nebo pomáhají jinak, protože jim není budoucnost našeho fotbalu lhostejná.

Jaká budoucnost nás čeká?

Jak již bylo řečeno, počty hráčů i lidí okolo fotbalu stále rostou. Máme kvalitní tým trenérů, dostatek hráčů. V širokém okolí je opravdu málo klubů, které vzhledem k velikosti obce a blízkosti Brna mohou toto nabídnout. Dosahované sportovní úspěchy nás samozřejmě těší, ale neméně důležité je i to, že v dnešní digitální době pravidelně sportují desítky dětí a dorostenců, přináší jim to radost a přispívá k zdravému vývoji.

Rostoucí členská základna však klade jiné požadavky na sportovní areál, než za jakých byl před lety budován. Předně je to hřiště. Prakticky celých sedmdesát let se hraje na původní ploše, která se pouze udržuje. Hřiště však už plně nevyhovuje a je přetížené, v sezóně je využíváno přes **600 hodin** pro tréninky a zápasy našich týmů. Velké zatížení se na kvalitě hřiště velmi negativně projevuje, zejména časně na jaře a na podzim. V létě nás zase limituje nedostatek vody pro závlahu. Jímáme dešťovou vodu a společně se studnou dostáváme tak čtvrtinu potřebného množství. Jiný zdroj vody areál, tedy nejen hřiště, ale i kabiny, nemá. Při relativně nedávné rekonstrukci bohužel nebyla vytvořena přípojka vody, ani plynu. Ukazuje se v této době, že je to škoda. Klubu toto úsporné řešení z minulosti nyní brání v lepším fungování a rozvoji. Zkoušíme samozřejmě situaci s nedostatkem vody pro závlahu řešit, ale bohužel narážíme někdy na nepochopení, jindy na majetkoprávní problémy a také neochotu nalézt řešení. Bez zajištění dostatku vody je nereálné započít jakoukoliv rekonstrukci hlavní hrací plochy. V tuto chvíli nám dělá problém především zimní příprava, kdy i při využití všech možností pro trénink v obci většina týmů musí využívat hrací plochy v okolí, tj. pronajímat je od jiných klubů či obcí za tržní nájem. Pro představu tam **jeden trénink jednoho týmu vyjde přibližně na 1.200,- Kč** u menších ploch, velké hřiště s osvětlením i na dvojnásobek. Máme, pokud nepočítám nejmenší, 4 týmy, které takto musí trénovat 2x týdně. Což vychází na více než **10 tisíc za týden za celý klub**, a to není právě málo. Ano, potřebovali bychom hřiště pro zimní přípravu týmů. Ve zpracované studii budoucího areálu máme v plánu hřiště budovat, ale ukazuje se, že bychom ho potřebovali co nejdříve, a to i plochu větších rozměrů, aby se na ní případně daly realizovat i zápasy přípravek a mladších žáků. Tím by se ulevilo hlavní hrací ploše. Stávající hřiště je nám prostě již „malé". Nezbytné bude i oplocení a umělé osvětlení, které výrazně ušetří za pronájem během zimní přípravy. S ohledem na nedostatek vody už myslíme na umělý povrch. V posledních letech se ukazuje, že na takovém hřišti lze odtrénovat devadesát procent zimní přípravy.

Dalším, a to zásadním problémem jsou pozemky. Nedořešené vlastnické vztahy nám prakticky znemožňují uspět s žádostí o dotace na jakoukoliv rekonstrukci – bavíme se o částkách v milionech korun, na které si proto nemůžeme sáhnout. Pokud pozemky vlastní fyzické osoby, ani dlouhodobá nájemní smlouva totiž neumožňuje o tyto dotace žádat.

Co říct závěrem?

Přejeme ochozskému fotbalu a veškerému sportu v Ochozi, aby se dále rozvíjel a aby byly i v budoucnu tvořeny podmínky vhodné pro zapojení se co nejširší veřejnosti, zejména dětí.

Miroslav **Ryšavý**
trenér a člen výboru klubu

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Prostřeme místo u svého vánočního stolu

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí, v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Petra Burianová, ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz. Děkujeme za vaši podporu, kterou dáváte nejpotřebnějším dětem šanci na lepší budoucnost. V Ochozi již čtvrtým rokem, v rámci hnutí Mary's Meals, pomáháme získávat vzdělání dětem v „naší adoptované" škole Namwiri. (www.afrikaveskole.cz)

Pavel **Wawracz**

JAK TO BYLO SE ŠKOLOU A ŠKOLKOU?

V roce 2019, kdy si nové zastupitelstvo vyhodnotilo demografickou křivku, bylo postavené před situaci přehodnotit své původní plány v modernizaci školy, resp. stavbě tělocvičny, a modernizaci obecního úřadu. Tyto projekty musely ustoupit. Data byla neúprosná a před zastupiteli stálo nelehké rozhodnutí, jak přistoupit k blížící se nedostatečné kapacitě předškolního vzdělávání.

Díky ochotě bývalých vlastníků pozemků mezi školou a školkou, kterým nebyl osud vzdělávání lhostejný, se podařilo dojednat odkup těchto pozemků. Paralelně probíhala jednání o možnostech, jak vyřešit budoucí nedostatečnou kapacitu. Uvažovalo se o založení dětské skupiny a využití vydraženého domu vedle sokolovny. Zvažovanou alternativou byla také užší spolupráce s místním lesním klubem. Obě varianty však narážely na úskalí. Proto bylo rozhodnuto o stavbě třetího oddělení.

Následoval průzkum stávající budovy MŠ a prověřování možností nástavby, přístavby či samostatné stavby. S ohledem na nemožnost nástavby a stáří stávající školky bylo na základě podkladů rozhodnuto pro třetí variantu. Koncepčně tak obec musela přistoupit k řešení území mezi ZŠ a MŠ, aby byl do budoucna možný další rozvoj tohoto prostoru. Současně bylo zřejmé, že vysoký počet žáků v MŠ se v budoucnu přesune do ZŠ a obec bude vystavena stejnému problému na jiné budově.

V roce 2020 byla dokončena studie využitelnosti území mezi ZŠ a MŠ zpracovaná Ing. arch. Jarmilou Bambuchovou. Na základě této studie bylo rozhodnuto o přístavbě ZŠMŠ k budově ZŠ a začala se zpracovávat projektová dokumentace. Stavební povolení bylo i díky dobré komunikaci se sousedy získáno v polovině roku 2021. Okamžitě se přistoupilo k soutěžení zhotovitele, aby mohla být stavba zahájena co nejdříve. Blížil se totiž rok, kdy ani provizorní řešení nemělo pokrýt poptávku po místech v MŠ. Navíc měla končit platnost výjimky udělené Krajskou hygienickou stanicí Jihomoravského kraje.

Koncem léta 2021 tak k realizaci přistoupila Stavební firma MATYÁŠ, s.r.o. Stavba trvala do jara 2023. Technický dozor prováděla společnost PAREA, s.r.o., autorský dozor Ing. Arch. Jarmila Bambuchová. Navázaly dodávky interiérů, nábytek dodávala firma ARTSPECT, a.s., a zbylé vybavení vysoutěžila společnost Z + M partner, spol. s r.o. Náklady na stavbu vč. vybavení se pohybují okolo 56 mil. Kč. Nyní probíhá vyúčtování dotace 15,5 mil. Kč z programu IROP na rozšíření kapacit MŠ, jejíž proplacení lze očekávat začátkem příštího roku. V programu IROP bylo zažádáno i na rozšíření ZŠ o specializované učebny, avšak zde jsme skončili v zásobníku pod čarou a nezbývá než čekat, zda stát v průběhu roku tento program nepodpoří dalšími finančními prostředky.

PŘÍSTAVBA 3. ODDĚLENÍ MŠ OCHOZ U BRNA

Před realizací projektu „Přístavba 3. oddělení MŠ Ochoz u Brna" obec disponovala jednou budovou mateřské školy, která byla uvedena do provozu v roce 1989 a sestávala se ze dvou atypicky řešených tříd (třídy Berušek a Sluníček) propojených společnou víceúčelovou místností využívanou k didaktickým a skupinovým aktivitám. Od 1. 9. 2020 byla na základě výjimky Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje třída Berušek provizorně rozdělena na dvě samostatné místnosti a na přechodnou

dobu (dle výjimky do 31. 8. 2023) tím vznikla třetí třída Motýlků pro menší počet dětí. Mohlo tak po přechodnou dobu dojít k navýšení kapacity mateřské školy na 63 dětí, a uspokojení poptávky po místech ve školce.

Starou budovu mateřské školy obklopuje zahrada v přírodním stylu, která byla vybudována v roce 2015. Přírodní hřiště a všechny jeho prvky poskytují dětem kontakt s přírodou, jsou zdrojem her i edukace. Nové prostředí stimuluje dětskou fantazii, kreativitu, zvídavost, pozornost a nabízí podněty přiměřené věku dětí, vedoucí k aktivnímu učení, pozorování a experimentování. Děti mají dostatek možností k relaxaci, vnímání přírody, námětovým i pohybovým hrám, tvořivým i pěstitelským aktivitám. K zahradě přísluší sklad hraček, WC a umyvadlo. Součástí staré budovy mateřské školy je školní kuchyně, ve které pracovnice připravují dětem stravu podle zásad správné výživy. Součástí jídelníčku je každodenní dávka ovoce nebo zeleniny, strava je obohacována o pokrmy z obilnin, luštěnin, pečivem a přílohami z celozrnné mouky.

Děti navštěvující mateřskou školu jsou rozděleny do tří tříd. Na základě zkušeností jsou zařazovány do kolektivu děti různého věku. Heterogenní třídy vytvářejí přirozené prostředí pro socializaci. Prožívání sociálních zkušeností mezi mladšími a staršími dětmi a získávání zkušeností v přirozených podmínkách je považováno za velmi důležité. Mladší děti se učí nápodobou, starší dokážou pomáhat, jsou vedeny k respektu, toleranci, mají možnost být ve třídě se svými kamarády, sourozenci. Bohaté sociální klima vytváří optimální podmínky pro vzájemnou spolupráci, pomoc i odpovědnost dětí nejen za sebe, ale i za druhého.

Co bylo vybudováno v rámci přístavby 3. oddělení MŠ

V rámci projektu financovaného Evropskou unií došlo k přístavbě 3. oddělení MŠ k budově ZŠ Ochoz u Brna. Nové oddělení MŠ o kapacitě 24+4 je situované

v 1. NP. Samotná přístavba je dvoupodlažní s tím, že 2. NP a propojovací krček slouží ZŠ. Realizací projektu došlo k navýšení rejstříkové kapacity MŠ z 63 dětí na 84 dětí. Prostory jsou bezbariérové. Ze zádveří vstoupí děti do šatny, odkud je vstup do kanceláře pedagogů. Děti dále vstupují do denní místnosti nebo do hygienického zázemí, které je průchozí. Denní místnost je navržena jako jeden prostor zajišťující pobyt při veškerých aktivitách včetně odpoledního odpočinku. Výdej jídla dětem je zajištěn podávacím okénkem, případně přímo zaměstnanci školky pro nejmenší děti. Hygienické zázemí zaměstnanců se nalézá při místnosti pro výdej jídla, obojí je propojeno společnou chodbou ústící z druhé strany ke služebnímu vchodu do MŠ. Služební vchod je realizován skrz koridor umístěný kolem prostor MŠ. Tento zajišťuje do budoucna temperovaný přístup k dalším uvažovaným objektům (tělocvična, jídelna) a zároveň tvoří hlukovou barieru mezi venkovní plochou využívanou žáky ZŠ a denní místností školky. Projekt „Přístavba 3. oddělení MŠ Ochoz u Brna“ je spolufinancován Evropskou unií.

ROZŠÍŘENÍ ZŠ O ODBORNÉ UČEBNY A ZÁZEMÍ

Druhým stavebním objektem bylo rozšíření ZŠ o odborné učebny a zázemí. Vybudovány byly 2 nové odborné učebny. Výuka tak od letošního roku probíhá v moderně vybavených nově vybudovaných odborných učebnách, což se projeví ve zvýšené kvalitě vzdělání žáků I. stupně v rámci výuky anglického jazyka a přírodovědných předmětů (matematika, prvouka, přírodověda, vlastivěda). Bylo pořízeno nové vybavení, které přispívá k aktivnějšímu a tvůrčímu zapojení žáků a obecně k jejich komplexnějšímu rozvoji. ZŠ tak s novým vybavením nabízí žákům kvalitnější výuku, což se promítne i do úrovně jejich znalostí a dovedností, kterými budou vybaveni při přechodu na II. stupeň. Realizace projektu rozšíření ZŠ by tak měla pomoci k lepší připravenosti a úspěšnosti žáků v navazujícím studiu na II. stupni ZŠ a následně i v dalším studiu na střední škole.

Pedagogové mohou vyučovat žáky na moderním vybavení, díky čemuž bude jejich výuka dosahovat vyšší úrovně a bude efektivnější. Rovněž pomohou nové učebny včetně vybavení vytvořit učitelům lepší pracovní podmínky. I pro ně bude přínos, že budou moci ve výuce pracovat s moderními technologiemi, do výuky budou implementovat moderní způsoby učení založené na využívání interaktivních tabulí a praktických ukázek, které přispívají k lepší názornosti probíraného učiva a zároveň i k jeho lepšímu pochopení.

Předmětem přístavby ZŠ je objekt navazující na přístavbu MŠ, kde v 2. NP vznikly 2 nové odborné učebny pro výuku cizích jazyků a přírodních věd (prvouky, přírodovědy a vlastivědy) vč. nezbytného zázemí dvou kabinetů a propojovacím krčkem k WC, přibyla i nová sborovna. Přístavba vyřešila nový bezbariérový vstup ze dvora a doplňuje odpovídající hygienické zázemí. Přístavba je s původní budou školy spojena krčkem, kde jsou umístěny šatny pro žáky ZŠ a kabinet logopeda. Tento kabinet byl v současné době poskytnut kroužku „Hoblík a Hoblinka“. V rámci 2. NP je vybudována venkovní učebna, která slouží jako zázemí školní družiny, místo pro pořádání kroužků, cvičení, předávání vysvědčení apod.

Součástí projektu byla i úprava nádvoří mezi stávající budovou ZŠ a přístavbou. Dále byly upraveny vstupní prostory do stávající budovy ZŠ, kde došlo ke zvětšení vstupní podesty a zastřešení vstupu. Došlo i k úpravě terénu při novém vstupu na zahradu z přístavby ZŠMŠ. Nově jsou vybudována parkovací místa při příjezdové komunikaci včetně místa pro invalidy.

Poděkování patří všem, kteří se na realizaci stavby podíleli. Novým uživatelům budovy přeji, aby jim prostory dobře sloužily a byly pro ně kvalitním zázemím a místem nových poznání a společných zážitků.

Eva **Drochytková**

JAK JSME S PANEM FARÁŘEM HOVOŘILI O ŽIVOTĚ A O VÁNOCÍCH

Už od 1. března má má naše farnost nového duchovního správce – SDB administrátora excurrendo pátera Petra Košáka. Pan Košák pochází od Uničova, tedy ze severní Moravy. Letos oslavil 58 let a příští rok oslaví 30 let kněžství. Ve svém funkci už vystřídal řadu míst, než přišel do Ochoze, byl např. rok v Praze.

Pan farář říká, že si pohovoří velmi rád, nerad však píše. Proto jsem se s ním sešla o Dušičkách a ještě jednou mu děkuji, že si udělal čas, i když měl hodně práce.

Pane faráři, jste Salesián, co obnáší vaše příslušnost k této komunitě?

Moji předchůdci, přátelé, kteří v Ochozi působili přede mnou, byli také Salesiáni. Někteří se věnovali práci s mládeží, já bych třeba taky chtěl, ale dostal jsem jiné úkoly a funkce, které mají přednost. Moji představení mně dávají úkoly, které plním. Musím svoji práci rozdělovat mezi středisko, mezi provinciální poslání a taky mezi Ochoz.

Do Brna jsem přišel koncem roku 2021. Vrátili jsme se do Líšně, přímo do Saleska, v jednom patře se tam z kanceláří udělalo bydlení pro čtyři členy komunity. Dříve bratři bydlívali většinou ve Staré Líšni na faře.

Přišel jsem jako ředitel komunity, takže jsem představený v Salesku, druhý můj úkol z provincie je, že jsem delegátem pro Salesiánskou rodinu a delegátem jednoho společenství spolupracovníků tady v okolí Brna. Z těchto funkcí vyplývá spousta povinností, také hodně cestování do zahraničí na různá setkání a konference, aktuálně mě čeká konference v polském Krakově. Takže tohle je moje poslání, navíc jsem na jaře přijal po páteru Zdeňkovi Ochoz.

Jaké máte prozatím dojmy z naší obce, ať už kladné, nebo záporné?

Jak to říct (smích), vždycky mně říkali: Hele, Ochoz je taková soběstačná farnost. A ono to tak je. V Ochozi je systém nastavený už mými mnohými předchůdci, je tady fungující ekonomická rada, fungující pastorační rada, což není samozřejmost, protože až do letošního května nebyly v brněnské diecézi pastorační rady povinné. Ale tady se spolubratři, zvlášť je vzpomínaný bratr Milan Mihulec, už zasloužili o založení tohoto systému a opravdu, lidi si zvykli spoustu věcí dělat a vymýšlet sami, nepotřebují k tomu souhlas kněze, protože to dělají dobře.

Dále jsem se chtěla zeptat, co vám říkají Vánoce, jaké máte vzpomínky z dětství?

Co jsem vždy miloval, to byla vánoční světla, ale také jsem měl s vánočními světly krizi, kdy jsem je a veškeré zdobení odmítal. Tak moc mně totiž vadila komerce, která podsouvá vánoční svátky na dobu dávno před adventem, někam do října. Lidé se tomu přizpůsobili. Vytočilo mě, že lidé mají vánoční stromky před domy nebo i doma už v listopadu a jakmile přijde 26. prosinec, už je vyhazují ven, protože pro ně Vánoce skončily.

Pro nás, pro kněží, co jezdíme za svojí rodinou do svého rodného kraje, Vánoce s blízkými vlastně toho 26. 12. začínají.

Jé, pane pátere, to mně mluvíte z duše, to je něco, co se mně také velmi příčí, přitom křesťanské Vánoce trvají nějak až do konce ledna, ne?

Ne, do konce ledna ne. Podle aktuálního liturgického kalendáře končí svátky nejpozději 12. ledna, na svátek Křtu Páně. Podle starého liturgického kalendáře končívaly Vánoce na Hromnice, 2. února, kdy je svátek Obětování Páně.

Já jsem působil v Prostějově, když tento boom předčasných Vánoc začal a lidé 26. 12. večer vyhazovali vánoční stromky z oken paneláků. To mě tenkrát tak naštvalo, že jsem několik let vánoční světla nesnášel, teď už mě to přešlo. Teď už zase, třeba v komunitě, je zdobení stromku na mně.

Z dětství, to si pamatuji velký vánoční strom, se kterým byla vždy práce, než se správně upevnil do stojanu, /smích/ vždy nám to padalo, prostě takové známé vánoční patálie.

Potom samozřejmě, není to stoprocentní pravda, ale pamatuji si Vánoce bělejší než dneska, víc se sněhem. Takovou kratochvílí bývalo v tom vánočním oktávu chodit po ulicích a dívat se, kdo má hezčí vánoční stromek, protože stromky bývaly většinou u oken. Bylo to takové idylické, člověk si samozřejmě tu minulost idealizuje, to své dětství, ale je to hezká vzpomínka.

A jaké vánoční cukroví vám nejvíce chutnalo?

Cukroví... cukroví... Pamatuji si nejvíce na uždibování těst mamince, když pekla. Nejvíc mně chutnalo těsto na tzv. úlky z oříškového těsta.

Pojďme se nyní vrátit k vašemu dětství zase z jiného konce. Co, nebo kdo vás přivedl na teologická studia?

No... dobře. Můžete slyšet vypravování některých kněží, že si na pana faráře hráli odmalička. Ale já ne (smích). Já ne. Já jsem nad tím ve svých 14 – 15 letech vůbec neuvažoval. Vůbec ne, to spíš můj mladší bratr, který se potom oženil. Ten jednu chvíli v dětském věku nad kněžstvím uvažoval. Byl jsem kluk, který měl rád fotbal, rád běhal po lese a hrál si na lovce. Měl jsem strašně rád dobrodružné knížky, měl jsem oblíbeného,

Z žehnání a otevírání zrekonstruované sokolovny.
Foto: Richard Bouda

velmi oblíbeného, Posledního Mohykána. Taky jsem si hrál na Lovce jelenů, to když jsem si později přečetl knížku Dva divoši, tak ta mne také inspirovala. Tenkrát nebyl skauting, takže tohle bylo moje dětství.

Až ve druhém, třetím ročníku na gymnáziu se to radikálně změnilo. Těsně předtím jsem se setkal se salesiánskou činností a s tím, že jsme začali jezdit do farnosti, kde byl salesián farářem. Tím se mi změnil svět, před tím jsem se stýkal jenom se spolužáky. Otevřel se mi svět tzv. salesiánských chaloupek, které se dělaly za komunismu tajně. Během jednoho roku se ve mně děly změny. Takže když jsem maturoval, už jsem začal tajně salesiánskou formaci, a rok po maturitě jsem skládal první salesiánské sliby jako řeholník. Bylo to možná v devatenácti letech brzy, dnes bych to asi už neudělal, ale tenkrát jsem byl plný elánu a nadšení.

Ano, jako když se člověk v devatenácti plný elánu a nadšení ožení, nebo vdá. Taky by to už asi tak brzy neudělal.

Tak když jsem se takto stal salesiánem, pak později v kontaktu se svým nejdříve noviciátním magistrem a později spolubratrem, panem farářem Stanislavem Staříkem, jsme začali i formaci ke kněžství. Tajně jsem studoval i filozofii. Pak jsem šel na vojnu a po vojně jsem se už v roce 1987 hlásil do semináře, do Litoměřic. Tam mě přijali a potom jsem už definitivně šel touto cestou ke kněžství, která trvala sedm let. Kněžské svěcení jsem přijal v roce 1994.

Ještě se zeptám – co vás pálí, pane faráři?

Jsou to věci, které by snad faráře ani nemusely pálit, ale já to tak prostě mám.

Začalo to už na základní škole, vždy mě moc bavil zeměpis. Už jako mladší školák jsem si pořídil kapesní atlas světa a neustále jsem si v něm četl a listoval. Pak, když jsem slyšel zprávy z rádia a televize, hned jsem si na mapě hledal místo, kde se to děje. Znal jsem všechny vlajky, hlavní města a v informacích jsem si četl i demografické, politické i sociální údaje o jednotlivých státech. V šesté třídě se přidal zájem o dějepis. Měli jsme na dějepis takové podlouhlé bílo-zlaté učebnice a byly v nich časové osy, tyto učebnice se mi líbily.

Ano, tato učebnice z šesté třídy podnítila také mou lásku k historii. Konkrétně tam byly moc zajímavě podané dějiny starověkého Egypta a historie novověkých egyptských vykopávek.

V souvislosti s mými zájmy mě tedy začala také zajímat politika, protože v ní to je všechno propojené. Začal jsem vnímat, jak tehdejší režim dějiny různě zkresluje, s tím přišlo také poslouchání zahraničních stanic rozhlasu, ať už to byl Hlas Ameriky, BBC, Radio Vatikán.

Zájem o tato témata mě provází od mládí. Denně čtu zprávy, i z Vatikánu a podobně, jsem člověk takto orientovaný. Kdybych nebyl knězem, byl bych možná učitelem, profesorem dějepisu, nebo bych studoval sociologii, filozofii nebo politologii.

A v souvislosti s tím, jak svět dnes vypadá, jsou to obory, které někdy i nedají člověku spát. Toto jsou témata, která mě pálí. Jsem však kněz, jediná věc, kterou mohu přispět, je modlitba.

Pojďme zpět k radosti. Jak vypadají, pane faráři, vaše Vánoce?

Jak jsem už zmínil, naše Vánoce s našimi blízkými začínají 26. 12. dopoledne, když se odslouží mše svatá. Pokud se se spolubratřími nedomluvíme na nějakém společném obědě, tak vyrážíme alespoň na nějaký den do svého rodiště. Když-tak se přes ty prázdniny rozdělí nějaká služba, nebo když se o prázdninách jezdí s dětmi na nějaké lyžovačky, musíme se nějak vystřídat, aby o těch Vánocích byl každý alespoň chvilku doma, pokud ještě to doma má. Pomalu jsme už ve věku, kdy nám rodiče umírají. Každý z mých spolubratří v Salesku má už jenom jednoho rodiče, nejstarší spolubratr už má jenom sourozence. Já mám ještě tatínka, žije v místě mého rodiště, návštěva u něj je taková spojnice s mým dětstvím, se všemi těmi krásnými vzpomínkami.

Děkuji vám ze srdce za upřímný rozhovor, pane faráři.

Dovolte abych na závěr citovala vaše slova, která jsou poselstvím a inspirací pro dnešní dobu: Musíme usilovat o to, abychom k sobě byli vzájemně dobří. To všechno zlo, které je ve světě, je z malých kapek našich drobných selhání ve vzájemných vztazích. Když jsme na sebe naštvaní, stáváme se navzájem agresivními, nejsme vstřícní, neumíme si odpustit. A ono když se to potom sleje do oceánu nepřátelství a neodpuštění, výsledkem jsou potom velké konflikty...

Hana **Šedá**

KAČENČINO KVÍTÍ

To je název projektu, který rozjela **Kateřina Bečvářová**, nová zahradnice působící v květinářství v budově bývalé restaurace U Votrubů. Prostřednictvím následujícího rozhovoru se vám snažíme nové zahradnictví přiblížit:

Jak byste sebe a svůj projekt představila?

Původně pocházím z Líšně a moji rodiče jsou z Březiny, takže Ochoz znám a moc se mi tu líbí. Ráda se tu po okolí procházím. Mám vystudované zahradnické inženýrství na lednické Zahradnické fakultě MENDELU, kde jsem v březnu se studiem skončila,

a chtěla jsem začít něco vlastního. Dříve jsem pracovala v květinářství v Líšni, ale říkala jsem si, že když už stejně dělám všechno, tak proč to nedělat pro sebe. A tak jsem koncem léta v líšeňském zahradnictví skončila a teď se soustředím plně na Ochoz.

Jak jste se dozvěděla o volných prostorech právě v Ochozi?

Já jsem velmi dlouho hledala, vlastně už od března, nový prostor a zároveň jsem chtěla něco klidnějšího, než je Brno. Tady u Votrubů to bylo po rekonstrukci, na krásném místě, tak jsem si řekla proč to nezkusit.

Máte rozjeté nějaké spolupráce?

V Líšni mám ještě pár svých stálých zákazníků, které obsluhuji zejména na zakázky. Dále pracuji s jednou fotografkou z Tišnova při svatbách a taky se účastním líšeňských farmářských trhů a dalších akcí spojených s Líšní. Další spolupráci mám s paní z Březiny, jejíž mýdla budou v obchodě také k dostání.

Co můžete kromě květin nabídnout?

Já se snažím být jiná než další zahradnictví, a to i co se týče květin a jejich vazby. Chci, aby si všichni našli něco speciálního, co nemá doma každý. A dále dokážu při objednávce vytvořit i kytice například s lahvemi alkoholu. Součástí sortimentu budou i doplňky (hnojiva, sojové svíčky, hřbitovní svíčky, ozdoby, věnce, svícny, lampičky, dárkové

předměty...), ty se ale budou odvíjet podle sezony. Na jaře budou například k dostání sazenice zeleniny vlastní produkce, případně z výroby českých pěstitelů, substráty nebo balkonovky.

Jak se vám zatím daří?

Daří se mi celkem dobře, ale je období před Vánoci, takže, co si budeme povídat, to lidí chodí vždycky víc. Uvidíme, jaké to bude po Novém roce. Ta návštěvnická doba je ale hezky rovnoměrná, někteří chodí dopoledne, jiní zase po práci.

Nakonec Kateřina Bečvářová dodává, že pokud byste ji chtěli kontaktovat, nejlepší cestou je Instagram **@kacencino_kviti**, telefonicky, případně osobně, objednávku kytic je připravená vyřídit do dvou dnů.

Děkujeme za rozhovor.

Vojtěch **Loukota**

TRADIČNÍ LIDOVÝ ODĚV V OCHOZSKÉ FARNOSTI

Ve středu 29. listopadu jsem v sále ochozské Orlovny uspořádal přednášku o tradičním lidovém oděvu v ochozské farnosti. Seznámil jsem zájemce s vývojem lidového oděvu na východním Brněnsku a zejména v Ochozi a Ubcích (Obcích) v devatenáctém a dvacátém století. Na přiložených fotografiích si můžete udělat představu o tom, jak asi vypadal dobový lidový oděv na konci devatenáctého století (fotografie rodiny). Po první světové válce se již většina obyvatel ochozské farnosti oblékala podle městské módy, přesto staré ženy ještě stále běžně chodily v kroji, což dokládá fotografie starších žen kolem roku 1930 pořízená před ochozským kostelem. Obě fotografie pocházejí z Etnografického ústavu Moravského zemského muzea, kde jsou uloženy také četné místní původní krojové součástky, které byly na přednášce podrobně představeny. Přednáška se konala pod hlavičkou spolku Ochozská chasa při příležitosti 10 let od obnovy původních ochozských krojů.

Ondřej **Mlejnek**

KDY JE V NEMOCNICI LEGRACE, ŠVANDA A VESELO?

Klidně kdykoliv. Ale ne vždy tomu tak je. Tíha situace, bolest, strach... Lékaři a sestřičky také mohou být unavení, vyhořelí nebo zkrátka nemají rádi humor. To je chvíle, kdy by měli do nemocnice zavítat **zdravotní klauni**.

Kdo je pro vás Stela Plná? „Stela je pro mě osobnost, kterou miluji a obdivuju ji. Přitom je zdrojem všech mých slabých stránek, a to je na tom hrozně krásné a osvobozující. Stela je mé dětské já, užívá si přítomný okamžik, mluví řečí, která sbližuje neznámé a nemá zábrany."

Původ zdravotní klauniády má kořeny ve snaze zbavit především děti strachu a smutku. Teď klauni přicházejí na různá oddělení pro děti i dospělé, a to obvykle ve dvojici, v rolích legračních doktorů a sestřiček, aby zhodnotili aktuální stav pacientů. Před začátkem Klauniády konzultují zdravotní klauni se zdravotnickým personálem aktuální stav a kondici dětí. Tak mohou zvolit nejvhodnější formu léčby špatné nálady. Jsou obvykle vybaveni bílým lékařským pláštěm, červeným nosem a kufříkem se spoustou netradičních rekvizit. Každý zdravotní klaun má navíc své originální jméno a kostým. Začíná veselá vizita!

Empatie, hravost a citlivost k vlastním nedostatkům, to je to, co dělá z obyčejného klauna zdravotního klauna. Jejich bílé pláště a jména vycházejí z lékařského prostředí. V něm se děti nacházejí a potřebují nad ním získat nadhled. Potřebují se mu zasmát. Stejně tak i pacienti na jiných oddělení, ve kterých se zdravotní klauni také zabydleli. Můžeme je potkat v hospicích, v zařízeních pro seniory nebo i při paliativních programech. Taková spolupráce bývá dlouhodobá, ovšem vzniká pomalu. S jemností, respektem a pokorou přinášejí klauni klientům i jejich rodinám smích a radost. Při práci v paliativní péči pro vážně nemocné děti přicházejí totiž zdravotní klauni na pozvání i do domácností malých pacientů, mohou být i při vyšetření nebo při přípravách na operaci.

Do zařízení pro seniory přinášejí klauni zase spíš jemný humor a hezké vzpomínky. Tady nenosí bílé pláště, mají jiné kostýmy a jiná jména. Ochotně seniorům naslouchají a v historkách a scénkách se s nimi vracejí do doby, kdy vedli aktivní život. Kouzla nahrazují písničky Karla Hašlera, nebo Beatles.

Tým zdravotních klaunů ordinuje po celé České republice. Za měsíc zvládnou tito odborníci na špatnou náladu více než 300 návštěv. To je přibližně 1000 hodin smíchu.

Možná už ale o tom všem víte – s prací zdravotních klaunů se asi už většina z nás setkala, i když většinou jen prostřednictvím médií. Ale málokdo asi ví, že profesní zdravotní klaunka je jedna naše občanka. Tato mladá maminka je nyní na mateřské dovolené a jmenuje se **Eva Nováčková**, neboli s klaunským nosem **Stela Plná**. Požádala jsem ji o rozhovor a měla jsem velkou radost, že souhlasila. Ona měla radost také, láska ke svojí práci a k pacientům z ní přímo tryská.

Paní Nováčková, vím od vás, že v Ochozi nebydlíte dlouho, odkud pocházíte a jak jste se dostala do Ochoze?

Pocházím ze Slovenska a v Brně jsem se v rámci Erasmu seznámila s manželem.

V Ochozi bydlí jeho babička, díky které jsme objevili místo, kde chceme žít a vychovávat naše děti. Není nad to podívat se ráno z okna a vidět spokojené srny pochutnávat si na naši úrodě. ☺ Vždy jsem chtěla bydlet v prostředí krásné přírody a jsem vděčná za tento dar.

Jak jste se dostala k práci zdravotní klaunky ?

Již z dob studia na Slovensku mám mezi přáteli zdravotní klauny ze Slovenska, ale až v roce 2014 jsem se s malou dušičkou odhodlala přihlásit se na konkurz v ČR a vzali mě.

Od mala jsem toužila být herečkou, ale profesionálně jsem se tomu věnovala jen chvilku a nebylo to to pravé pro mě. Pak jsem se dala na pedagogiku. Vystudovala jsem Učitelství hudebně – dramatického umění a pracovala jako lektorka dramaťáku a hudebně-pohybových kroužků.

Ale teprve nástupem do Zdravotního klauna jsem našla to výjimečné spojení umělecké činnosti a práce s dětmi, kde to má navíc i přesah léčebného charakteru, protože smích léčí.

Máte malou dcerku, můžete nám prosím říci, jak je stará, a jestli při její výchově používáte některé své profesionální návyky a postupy z vaší práce zdravotní klaunky?

Vilmuška má teď 2 roky. „Z práce" ve svém soukromí využívám hlavně chuť si hrát a přistupovat k běžným věcem tak trochu v roli dítěte, ale to nepovažuji za profesní návyk, spíš mám takovou povahu. Jestli se mám zaměřit na to, co mi tahle práce dává v životě, tak je to jednoznačně odvaha být sama sebou se všemi svými nedostatky. Klauna totiž živí problémy a největší problém má člověk sám se sebou (například v tom jak chodí, mluví, jeho tiky a jiné neřesti). Takže pokud dokážete udělat ze svých v civilu „skrývaných" slabostí silné stránky, pak dokážete být si lidsky blíže k ostatním lidem, kteří vás vidí poprvé, na nic si nehrajete, a tím se stáváte přirozeně vtipnou bytostí pro své okolí.

Je něco co vás při vaší práci zaskočilo nebo překvapilo, ať už pozitivně, nebo negativně?

Denně jsem zaskočena a překvapena. Asi je to i tím, že na tuhle práci se

nedá předem připravit. Ano, naučíte se mnohé, například jak pracovat s tělem, kouzlit, hrát na nástroj a zpívat, taky pochytíte určité stereotypy, které fungují vtipně. Ale pořád to bude hlavně improvizace, empatie, překvapení, protože my otevíráme dveře do nemocničního pokoje a nevíme, co nás čeká. Někde způsobíme výbuchy smíchu, jinde dojetí, někde však i strach z neznámého a nebudu lhát, někdy i rozpláčeme. Ale to je život a to jsou emoce. Jdeme do toho i s tím rizikem, že ne vždy uspějeme, jsme přece jen lidé. Víc než o našich schopnostech je to spíš o tom být teď a tady pro to dítě, pro jeho rodiče, personál, který taky potřebuje psychohygienu, protože oni jsou tam pořád a mají můj obdiv, jak to zvládají i s úsměvem na tváři.

Co je na vaší profesi nejtěžší a z čeho máte naopak největší radost?

Řekla bych, že nejtěžší je zůstat v roli a nesklouznout k lítosti, nebo jiným projevům (které člověk přirozeně cítí, když pracuje s nemocnými dětmi), tím rodičům a dětem nepomůžeme, právě naopak. My se snažíme dávat jim radost ze života, z přítomného okamžiku a našim posláním je uvolnit napětí a strach změnit ve smích, který odplaví úzkosti. Největší radostí je samotná hra, protože klauniádu si užíváme i my klauni. Ono je to jak se společenskou hrou: co si dítě užije víc? Když hrajete člověče jen pro to dítě, aby se nenudilo a tzv se obětujete pro jeho štěstí? Nebo když se do hry plně vložíte a užívate si ji, protože probudíte v sobě své hravé dítě, které si hru chce naplno užívat? ☺ Nejlepší klauniády jsou tedy ty, ze kterých máme vnitřní výbuchy smíchu i my klauni, protože nás ta daná situace na pokoji překvapila. A to nás baví.

Pracujete s dětmi, ale také s dospělými. Myslím si, že s dospělými musí být práce o hodně těžší, je to pravda ?

Popravdě je to pro mě osobně obráceně. Když navštěvujeme domovy pro seniory, po nějaké době se s každým seznámíme víc a pak můžeme i lépe navázat na to, co komu dělá radost a baví ho. U dětí tuhle výhodu nemáme. Častěji se s konkrétním dítětem a jeho rodiči vidíme jednou, někdy párkrát a pak naštěstí odchází po nemoci domů. Takže když přicházíme na vizitu jako Zdravotní doktor a sestra, musíme vnímat jak zdravotní stav dítěte, tak prostor, mnohdy i určitý strach z neznámého, který děti při naší návštěvě mohou prožívat, a často pracujeme s různorodou věkovou kategorií: například máme na pokoji miminko i 10ti leté dítě zároveň a ke každému musíme přistupovat odlišně.

Setkala jste se, vy, nebo někteří vaši kolegové se zdravotními klauny ze zahraničí?

Ano. Zdravotní klaun je součástí nadnárodního hnutí RED NOSES International a my máme školení a workshopy i v zahraničí, abychom se pravidelně v naší práci vzdělávali a zlepšovali se, vyměňovali si zkušenosti. Máme také program Emergency smile, kdy jsou zdravotní klauny vysíláni na mise do krizových oblastí po celém světě (například do míst postižených válkou nebo přírodní katastrofou), aby pomohli dětem a jejich blízkým tuto obtížnou životní situaci zvládnout.

Hana **Šedá**

PŘESPOLNÍ ZPRÁVY A ČASNÝŘOVINY

Technická rarita z bílovic zachráněna

Tobogán z bílovického mlýna, který se bude bourat, dostal nový domov v Národním muzeu pivovarnictví v Kostelci. Jedná se o točitou skluzavku, která se používala ve sladovnách, pivovarech a především v mlýnech, a to na dopravu pytlů s ječmenem, sladem, šrotem či mlýnskými produkty z vyšších do nižších podlaží. Tobogán má podobu svisle osazené spirály vytvořené z lepených dřevěných desek s hladkou kluznou plochou. Pytle sice mají snahu zvyšovat rychlost při skluzu, ale pohybem dolů se zároveň zvyšuje odstředivá síla tlačící pytel na stěnu skluzavky a tím se zvětšuje odpor, takže pohyb po skluzavce je víceméně rovnoměrný. Skluzavky se používaly zřejmě až od 40. let 20. století.

Bistro v křtinské zahradě

O zajímavé podniky v naší obci i okolí není v poslední době nouze. Před Vánoci otevřelo křtinské bistro V zahradě, v němž najdete dobré občerstvení na výlety – bagety, koláče, kávu, fresh juice, ale i speciality a pochutiny – paštiky. Bistro zve třeba i na snídaně a najdete ho na ulici vedoucí od Březiny do centra Křtin, při hlavním tahu. Jeho otevírací doba je zatím jen ve všední dny 7.00 – 11.00 a 14.00 – 18.00.

Křtinské varhany se dočkaly opravy

A mají za sebou velkou premiéru. Žehnání varhan a první představení tohoto velkolepého nástroje se konalo v neděli 3. prosince, nejprve na mši svaté, poslezé i na varhanním koncertě ve 14.00. „Rekonstrukce křtinských varhan probíhala v letech 2021–2023 ve varhanářské dílně firmy Attentus Qualitatis z Lomnice u Tišnova. Celkové náklady na rekonstrukci varhan dosáhly částky 9,5 milionu českých korun. Od roku 2021 probíhá souběžně s opravou varhan adopce píšťal, u které si do dnešního dne našlo svého mecenáše 620 píšťal, což je přibližně polovina všech píšťal v nástroji. Adopce bude probíhat i dál. Cílem je adoptovat všechny píšťaly v nástroji, aby tak každá píšťala měla svého mecenáše. Věříme, že do dvou nebo tří let by se nám to mohlo

s podporou různých dárců podařit," říká P. Metoděj Ján Lajčák O. Praem, duchovní správce křtinské farnosti a poutního místa.

V Březině budou mít solární panely na čističce odpadních vod

Díky dotaci, kterou před několika dny získali z Operačního programu Životní prostředí. Čistička odpadních vod je pro obec budovou s největší spotřebou elektrické energie, Březina si od této investice slibuje výraznou úsporu v rozpočtu.

Řícmanice mají mistryni světa

V rádiovém orientačním běhu. Stala se jí na sklonku léta osmnáctiletá Markéta Tollarová, a to na 21. mistrovství světa

této disciplíny. v rádiovém orientačním běhu. Zvítězila hned ve třech disciplínách: klasika pásmo 3,5 MHz, klasika pásmo 144 MHz a ve sprintu. Gratulujeme!

Kanická společenská místnost i BOOKSTART

V prosinci kaničtí zahájili slavnostním adventním setkáním provoz v nově zrekonstruované společenské místnosti na obecním úřadě. Do projektu ‚Komunitní restart', který částkou 100.000 Kč podpořily Nadace Via a Česká spořitelna, bylo zapojeno mnoho kanických dobrovolníků a zástupců kanických spolků. Obec se těší na bohaté využití místnosti spolky a zájmovými skupinami. Koná se zde například setkání v projektu **BOOKSTART – S knížkou do života**. Jedná se o setkání nad knížkami pro nejmenší. Setkávání jsou určena pro děti od jednoho roku do tří let a pro děti od tří do pěti let.

Jedná se o mezinárodní projekt, do něhož se v roce 2018 zapojily i české knihovny. Cílem projektu je poradit rodičům, jak vést děti od nejútlejšího věku k lásce ke knihám, ke čtenářství, k objevování nových věcí, fantazii i k rozvoji mluveného slova. Knihovny nabízí prostor pro komunikaci a sdílení zkušeností, přednášky, praktické návody, doporučené knihy apod. „První lekce byla na téma Prohlížej a hledej. Rodičům jsme představili leporela „s přidanou hodnotou". To jsou obrázková leporela bez textu, která vydrží dětem od půl roku až po předškolní věk. Lze v nich hledat předměty, ukazovat ukryté věci, najít dějovou linku, vyzývat děti otázkami k popisu děje a vyjadřování celými větami. Druhá lekce s názvem V rytmu říkadel byla trochu jiná. Děti se společně s rodiči naučily říkanku i s jejím pohybovým ztvárněním. Potom jsme rodičům ukázali knihy plné říkadel, které máme v knihovně. Při čtení veršované pohádky jsme si společně odpočinuli. Přijďte se za námi příště podívat," zve místní knihovnice Blanka Kalivodová.

Vybrala a sestavila

(ata)

SPORTOVNÍ KLUB ŘÍCMANICE, z.s.

ZÁKLADY HOKEJOVÉ TECHNIKY 2023

Sportovní klub Řícmanice, z.s. pořádá kurzy základů hokejové techniky.
Kurzy jsou určeny pro děti od 6 do 12 let. Maximum je 20 - 25 dětí.

Koná se každou sobotu (za příznivých klimatických podmínek)
v čase 9 - 10 hodin
První trénink 2. prosince 2023

Povinná výbava: přilba, hokejka, zimní rukavice.
Účast v kurzu je na vlastní nebezpečí.
Sportovní klub nenese za případná zranění odpovědnost.

Bližší informace na tel. čísle 733 275 504 pan Petr Vojanec.

JAK LIDUŠKA HRÁLA NA JESKYNNÍ VARHANY

Ten rok to zase vypadalo na Vánoce na blátě. Svatý Martin sice přijel na bílém koni, Fanóšek a Liduška si na konci listopadu užili sáňkování mezi políčky v Kaničkách, sjížděli kopec V Luhu a vydali se stavět sněhuláky k vápenkám na Chochole, pak se ale na začátku prosince oteplilo, sníh odtál a ani po zamrzlých kalužích nebylo památky. Všude jen hnědé a mazlavé bláto, které sice přes noc zmrzlo, v poledne už z něj ale zase byla jen rozbředlá kaše. Že by z takových vyhlídek na vánoční prázdniny měly vápeňácké děti radost, to se říct nedalo.

„Liduško, mně už ten bílé sníh chybí... Já už nevím, co se sebó. Svícny vyrábět, to mě nebaví, knížku od pana řídícího Tihelky, co mně půjčil, už mám přečtenó, co budeme dělat?" ptal se Fana kamarádky Lidušky, když šli do lesa na chrastí. Pěkně si při tom čvachtali v blátě, které přes den zase rozmrzlo.

„Fanóšku, já budu asi háčkovat naší Tonče šátek. Bude zpívat na půlnoční na kůru, tak ať je pěkná. Chceš mně pomoct?" nabídla Liduška.

„No to si radši zajdu sám do lesa," odfrknul Fana. Na ruční práce moc nebyl, a tak zamával Lidce, která se vrátila s otýpkou chrastí na podpal v kamnech, a šel do lesa sám.

Když už se připozdívalo a začalo se smrákat, vykukovala Liduška s obavami z okna. Fanóšek ještě kolem jejich domku neprošel. A jeho věrná kamarádka dobře věděla, jaký malér by Fana doma měl, když by nepřišel do tmy. „To je zvláštní, Fanóšek už by tu měl být... No nic, něco se mu muselo stát, půjdu ho hledat," odhodlala se. Přehodila přes sebe šátek, co zrovna doháčkovala, jistě ji dobře zahřeje, a už utíkala směrem k Pekárně, tam co si Fana chodil rád hrát.

Když se blížila k jeskyni, něco tam nehrálo... Ze skály totiž vycházelo jakési zvláštní světlo, modré světlo! To ještě v životě holčička neviděla. „Fanóšku? Fanóšku si tam?" odvážila se zavolat zpoza stromu.

„Je tady, Liduško, je. Ale taky tady zůstane," ozval se zvláštní hlas zevnitř. Klidný, zastřený, ale také pevný a přísný.

Lidka sebrala všechnu svou odvahu (a jak ji tak znáte, víte, že to zrovna nebylo málo kuráže, co v sobě tahle dívenka měla) a vkročila do Pekárny. Uprostřed seděla u modrého ohně bytost, jejíž stříbrné dlouhé vlasy zářily do tmy a osvěcovaly nejen nádherné, bílé šaty, ale také hluboké oči této zimní víly. Či snad královny? Je zlá nebo hodná? A kde je Fanóšek? A proč ten oheň vůbec nehřeje? Tolik otázek v hlavičce Lidušky... Jaké bylo podivení, když jí zimní královna začala sama od sebe odpovídat.

„Jsem Zima, královna zimních dnů. Schovala jsem se na chvíli tady v Pekárně, potřebuju nabrat síly. Čekají nás dny plné vánic, sněhu a ledu. Jenže mě vyrušil Fanóšek, začal trhat moje kamarády, které jsem tu vytvořila z ledu," vysvětlila Zima a ukázala na ledové sošky, oblé sloupce zmrzlé vody, které byly všude kolem. „Jsou to mí jediní společníci," povzdechla si Zima.

„A kde je Fanóšek teď?" zeptala se nesměle Liduška.

„Je v podzemí, tam mu nebude taková zima. Bude tu se mnou, dokud odsud neodejdu. Pak se zase vrátí k vám. Snad to pro něj bude lekce a nebude už pak ničit krásu, kterou dokážu vytvořit jenom já," dodala přísně Zima.

„Milá paní Zimo, a nemohla byste mu to odpustit? On jinak dostane Fanóšek velké trest, jeho tata je přísné a Fana pak nebude moct ani na roráty, ani na klózačku, nikam..."

„Liduško, nemohla bych. I když bych chtěla, neumím to. Mám studené srdce. Podívej, ani můj oheň nehřeje, bohužel to bude tady muset Fanóšek se mnou vydržet."

Lidka si povzdechla a usedla ke studenému, modrému ohni. Dala hlavu do dlaní. Paní Zima má studené srdce... Liduška vzpomínala, jaké příběhy jim četl pan učitel ve škole, co slyšela v kostele od pana faráře... Co dokáže obměkčit zatvrzelá srdce? Něco zkusím, zašeptala.

Liduška sundala z ramen šátek, který sama uháčkovala, a dala ho kolem ramen paní Zimy. Přitom zavadila o jeden ledový krápník, kterých bylo kolem velmi mnoho. Ten se jemně rozezněl, stejně, jako se ukázal i jemný úsměv ve tváři paní Zimy.

„Já vám paní Zimo zazpívám, chcete?" napadlo Lidušku, když uslyšela ten zvonivý tón.

„Zazpívám? Co to je?" divila se královna.

Liduška se usmála a dřívkem lehce ťuknula do několika ledových sošek, každá zněla jinak. Byla z toho moc krásná hudba a Liduška se přidala svým tenkým hláskem: Byla cesta, byla ušlapaná, kdo ju šlapal, kdo ju šlapal, matka Krista Pána.

Paní Zima poprvé slyšela něco tak krásného. A poznala, že Liduška tuhle adventní písničku zpívá jen pro ni, jen proto, aby ji potěšila. To už nešlo jinak, srdce paní Zimy se rozzářilo, bylo vidět i pod bělostnými šaty této bytosti. Svítilo duhovými barvami...

Najednou před nimi stál i Fanoušek, který se ještě rozkoukával po nečekaném návratu z temného podzemí. „Moc se omlouvám paní Zimo, už Vašu nádheru ničit nebudu," omlouval se chlapec. Paní Zima mu odpustila, vlídně se usmála. A sama věnovala Fanovi nádherný rampouch. „A přijdeme vás navštívit, zase vám zahrajeme na jeskynní varhany," smála se Liduška a poslala při odchodu královně, která jim s vděčností s duhovým srdcem mávala, vzdušný polibek.

Na cestě domů, kdy už byl večer na spadnutí, dětem ještě poslala pozdravení v podobě heboučkých sněhových vloček. Tak do Pekárny si Zima chodí i se svými ledovými kamarády odpočinout. To aby pak měla sílu opět udeřit a zasypat krajinu heboučkou peřinou a jiskřivým mrazem. Další tajemství, které si s sebou do svých ochozských stavení přinesli z lesa Fanóšek a Liduška, i když na poslední chvíli...

Aneta **Vidurová**

PRONÁJEM POLYFUNKČNÍHO PAVILONU V AREÁLU SOKOLOVNY OCHOZ U BRNA

Potřebujete využít multifunkční pavilon v areálu Sokolovny? Ať už jako spolek nebo jako soukromá osoba? Následující podmínky pro krátkodobý pronájem by vám mohly odpovědět na otázky s tím spojené. ZO totiž na svém prosincovém zasedání schválilo provozní řád, který umožňuje mj. krátkodobý pronájem objektu pro kulturní či jiné společenské, ale i soukromé akce.

V pracovních dnech slouží objekt primárně spolkům pro jejich pravidelnou činnost. Prozatím je obsazeno pondělí, středa a čtvrtek odpoledne.

Při zadávání rezervace polyfunkčního pavilonu, prosíme, zohledňujte i potřebný čas na úklid. Např. jestliže v sobotu budete mít akci a nestačíte ještě ten den zajistit úklid, je potřeba si zarezervovat i neděli.

Nejbližší volný termín po vaší akci znamená, že polyfunkční dům je v pořádku připraven pro dalšího zájemce.

Podmínky pronájmu:

1. Rezervace je možné provádět pouze telefonicky nebo osobně. Od druhé poloviny roku 2024 bude možná rezervace i prostřednictvím webových stránek obce www.ochozubrna.cz
2. Kulturní, společenská nebo soukromá akce musí být předem rezervována na OÚ Ochoz u Brna osobně nebo telefonicky na tel. 544 212 720, 602 554 993.
3. Soukromé akce podléhají vratné kauci 5 000 Kč, která musí být uhrazena nejpozději při převzetí klíčů.
4. Odpovědná osoba převezme klíče a inventář (nádobí dle sčítacího archu + vybavení dle tabulky příslušenství) nejpozději jeden den před konáním akce do 14:00 hodin; odevzdá klíče nejpozději následující pracovní den po konání akce do 12:00 hodin, není-li dohodnuto jinak.
5. Při navrácení klíčů uhradí odpovědná osoba částku za pronájem uvedenou níže + částku odpovídající vzniklým škodám. U soukromých akcí je uvedené započítáno oproti vratné kauci, která se vrací při navrácení klíčů.
6. Odpovědná osoba ručí za to, že nebude narušován noční klid a nebude poškozováno a znečišťováno veřejné prostranství v okolí obecního domu.
7. Odpovědná osoba zabezpečí odstranění případných škod a úklid všech použitých prostor polyfunkčního domu po akci tzn. vrácení do původního stavu (např. čisté nádobí, podlahy, WC).

- **Stoly po akci neskládejte na sebe, aby se nepoškrábaly!**

Cena za pronájem:

PO, ÚT, ST, ČT, PÁ – 500 Kč/den
SO, NE, svátek – 1 000 Kč/den
PÁ - NE – 3 000 Kč

V zimním období (listopad – březen) se připlácí za topení 500 Kč/den.

Spolkům, které mají sídlo v Ochozi u Brna, se poskytuje sleva za pronájem 50 %. Pro potřebu uskutečnění výroční schůze se cena za pronájem nepočítá. Dlouhodobý pronájem je řešen individuálně.

Provozní řád byl schválen usnesením zastupitelstva č. 15/2023 dne 11. 12. 2023.

(oú)

SOLÁRNÍ PANELY PRO DALŠÍ CÍLOVKU SE STÁTNÍM PŘÍSPĚVKEM

Od ledna přichází velká změna u dotace „NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM LIGHT“, věnujte tomu pozornost a využijte nabídku státních financí pro vaše domy!

Od 17. ledna 2024 budou moct o finanční prostředky na jednoduché renovace a solární ohřev požádat i rodiny pobírající přídavky na děti. Žadatelé mohou čerpat až 150 tisíc korun na zateplení zahrnující i výměnu oken a vchodových dveří a 90 tisíc korun na instalaci systému na solární ohřev vody s novou akumulační nádrží (bojlerem), nebo 60 tisíc korun na systém bez nové akumulační nádrže.

I v nové etapě bude žadatelům samozřejmě k dispozici rozsáhlá poradenská síť specialistů z MAS (např. Místní akční skupina Moravský kras, pod kterou naše obec spadá).

(ata)

INZERCE

Kosmetické studio "Na Kovárně" (1. poschodí), Ochoz u Brna

Rozšiřuje své služby od 1. 1. 2024 o masáže, pedikúru, manikúru, gel lak a p-shine (přírodní japonská manikúra).

Nabízíme prodej vánočních dárkových poukazů pro Vaše blízké.

Těšíme se na Vás.

Kontakt:
Sabina Kocourková
tel.: 607 807 108

Začátek ve 20:00 v Orlovně. Občerstvení zajištěno, bohatá tombola. Hraje GAVA BAND.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
Zdravotnická záchranná služba: **155**
Policie České republiky: **158**
Městská policie (pro celou ČR): **156**
Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**
Úřední hodiny na obecním úřadě:
pondělí: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 18.30
Provozní doba na poště:
pondělí, středa: 11.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 18.00 hodin
úterý, čtvrtek, pátek: 8.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
Hasiči Pozořice: **950 629 111**
Policie Šlapanice: **544 228 002**
Pohotovostní služba – plyn: **1239**
Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
Farnost Ochoz u Brna – P. Petr Košák: **605 983 951**

Termíny zasedání zastupitelstva

22. ledna
19. února
25. března
22. dubna

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Ceny inzerce ve zpravodaji

Barevná inzerce
Formát A4 – 4 000,- Kč
Formát A5 – 2 000,- Kč
Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce
Formát A4 – 2 000,- Kč
Formát A5 – 1 000,- Kč
Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

CO SE DO ZPRAVODAJE NEVEŠLO

Podzimní Kapradinka

Halloween ve škole

Mikulášská družina ve Votruba Kafe

Workshop výroby podzimních věnců (Lesakraj a Lesinka)

ODPADY V ROCE 2024

Ochoz u Brna 2024

	po	út	st	čt	pá	so	ne	Týden		po	út	st	čt	pá	so	ne	Týden
leden	1	2	3	4	5	6	7	1	červenec	1	2	3	4	5	6	7	27
	8	9	10	11	12	13	14	2		8	9	10	11	12	13	14	28
	15	16	17	18	19	20	21	3		15	16	17	18	19	20	21	29
	22	23	24	25	26	27	28	4		22	23	24	25	26	27	28	30
	29	30	31					5		29	30	31					31
únor				1	2	3	4	5	srpen				1	2	3	4	31
	5	6	7	8	9	10	11	6		5	6	7	8	9	10	11	32
	12	13	14	15	16	17	18	7		12	13	14	15	16	17	18	33
	19	20	21	22	23	24	25	8		19	20	21	22	23	24	25	34
	26	27	28	29				9		26	27	28	29	30	31		35
březen					1	2	3	9	září							1	35
	4	5	6	7	8	9	10	10		2	3	4	5	6	7	8	36
	11	12	13	14	15	16	17	11		9	10	11	12	13	14	15	37
	18	19	20	21	22	23	24	12		16	17	18	19	20	21	22	38
	25	26	27	28	29	30	31	13		23	24	25	26	27	28	29	39
								14		30							40
duben	1	2	3	4	5	6	7	14	říjen		1	2	3	4	5	6	40
	8	9	10	11	12	13	14	15		7	8	9	10	11	12	13	41
	15	16	17	18	19	20	21	16		14	15	16	17	18	19	20	42
	22	23	24	25	26	27	28	17		21	22	23	24	25	26	27	43
	29	30						18		28	29	30	31				44
květen			1	2	3	4	5	18	listopad					1	2	3	44
	6	7	8	9	10	11	12	19		4	5	6	7	8	9	10	45
	13	14	15	16	17	18	19	20		11	12	13	14	15	16	17	46
	20	21	22	23	24	25	26	21		18	19	20	21	22	23	24	47
	27	28	29	30	31			22		25	26	27	28	29	30		48
červen						1	2	22	prosinec							1	48
	3	4	5	6	7	8	9	23		2	3	4	5	6	7	8	49
	10	11	12	13	14	15	16	24		9	10	11	12	13	14	15	50
	17	18	19	20	21	22	23	25		16	17	18	19	20	21	22	51
	24	25	26	27	28	29	30	26		23	24	25	26	27	28	29	52
								27		30	31	1	2	3			1

Biologicky rozložitelný odpad

Plast + Papír

Směsný komunální odpad

PF 2024

Večer

Na nebi sbírá se vítr,
zítřejší nachový vítr,
a znova láska,
znova odedávna
zpovzdálí překáží smrti.

text: Jan **Skácel**
foto: Jiří **Pernica**
(fotografováno nad Kaničkami)